№ 87. Kraków 15 Kwietnia — Wtorek. Rok 1856.

Dziennik wychodzi co dzień rano wyjąwszy poniedziałki i dni następujące po [illegible]
Dod[illegible] ostatnim dniem każdego miesiąca.
N.-Sącz. „Czas“
roczn[illegible] ustryackiem (pocztą) złr. 20
W[illegible] „ 10
„ 5
miesięcznie „ 2
Przedpłata na Dziennik „ „Dodatkiem“
w Krakowie — w Państwie Austryackiem (pocztą)
rocznie . . . . złr. 26 | rocznie . . . . . złr. 30
półrocznie . . . . . . „ 13 | półrocznie . . . . . „ 15
kwartalnie . . . . . . „ 7 | kwartalnie . . . . . „ 8
Na sam „Dodatek“ prenumerować niemożna.

CZAS

Przyjmują sie do umieszczania w Inseratach:
OGŁOSZENIA, ODEZWY, UWIADOMIENIA, DONIESIENIA wszelkiego rodzaju, tyczące się przemysłu, handlu, rolnictwa, sprzedaży, kupna, dzierżaw itp. za opłatą:
[o]d wiersza drobnego za jednorazowe umieszczenie po 4 kr., za następne po 2 k
Do każdego inseratu załączone być winno 10 kr. na opłatę stęplową za każdorazowe umieszczenie.
Listy z pieniędzmi prenumeracyjnemi i inseratowemi przesyłane być winny franko do Biòra Expedycyi *Czasu*.
Listy reklamacyjne nieopieczętowane nieulegają frankowaniu.
Listy niefrankowane nieprzyjmują się.
☞ Numer pojedynczy dziennika kosztuje 5 kr.

Kraków 14 kwietnia.

Ubiegły tydzień był tygodniem samych domysłów: domysłów nad tem co zawiera traktat dotąd nieznany i nad czem obradują w dalszych posiedzeniach pełnomocnicy, a co również pokryte jest głęboką tajemnicą. Jakby na wyścigi podawały wszystkie europejskie dzienniki i to co niby wiedzą na mocy mniéj więcéj wiarogodnych informacyj i to czego się domyślają lub odgadują, pochwytując każdy najmniejszy symptomacik polityczny, każde najmniejsze dyplomatyczne słówko, każdy nawet dowcipek; rozprawiały obszernie nad każdem prawdopodobieństwem, rozbierały wszystkie kwestye, przedstawiały wszystkie trudności — tak że z artykułów w przeszłym tygodniu nad sprawą wschodnią spisanych ogromny tom ułożyćby można. Były to jakoby konferencye dziennikarskie.

Nie zwracalibyśmy na to uwagi, gdyby nie ta okoliczność, że się to działo po podpisaniu pokoju, a zatem już po fakcie który miał te właśnie kwestye stanowczo rozstrzygnąć. Dawniej podobne dziennikarskie dyskusye poprzedzały dyplomatyczne obrady, rozświecały kwestye przedstawieniem różnych zdań w opinii krążących. Takie było zadanie prasy dziennikarskiéj, ten powinien był być jej cel, i ztąd mógł być pożytek. Tym razem działanie to dzienników rozwinęło się po podpisaniu pokoju Jakiż ztąd wniosek? czemuż przypisać te wsteczne dyskusye i rozprawy? czy nieświadomości w jakiéj trzymany w tajemnicy traktat pozostawia dzienniki, czy też świadomości a przynajmniéj przeczuciu, że traktat jakkolwiek podpisany i wkrótce ratyfikowany, kwestyj tyczących się sprawy Wschodniéj nie rozwiązał, że trudności istnieją teraz jak istniały przedtem?...

I jedno i drugie, zdaniem naszem, stało się powodem owych rozpraw. Ciekawość jest rzeczą tak naturalną, że każda tajemnica drażni nerwy dziennikarskie, tem więcej gdy tajemnica jest tak wielkiéj wagi. Ale to dopiero bodziec do domysłów; nie na nich wszakże ograniczają się dzienniki. Aby usprawiedliwić owe dyskusye i rozbiory, trzeba koniecznie przpuścić, że w przekonaniu ogólnem kwestye nie zostały rozwiązane i są jeszcze w zawieszeniu. Że tak jest, nikt nie wątpi, a opinię tę wzmacniają toczące się daléj konferencye i cały bieg rzeczy, który nikomu twierdzić nie pozwala, aby podpisany traktat zakończyć miał sprawę Wschodnią. Wszakże zakończył on wojnę — ratyfikacye są i muszą nastąpić niewątpliwie, skoro pawilon rosyjski używa wolnéj żeglugi i statki kupieckie mocarstw sprzymierzonych Francyi i Anglii, mają już wolny wstęp do portów rosyjskich. Ta więc okoliczność pozwoliła wielu dziennikom otwarciej i szczerzéj wystąpić ze zdaniem co do nierozwiązanych trudności. Zabezpieczone ze strony wojny rozprawiają śmieléj o pokoju, to jest o trudnościach i zawikłaniach, których w przekonaniu ich traktat podpisany nie rozstrzygnął.

Z tych atoli konferencyj dziennikarskich, nie da się także pomimo najlepszéj woli nic stanowczego wyciągnąć. I nie dziw, bo wszyskie ich rozumowania zawsze na téj saméj opierają się podstawie, na systemacie równowagi i względach jedynie materyalnych. Z tego stanowiska żadna trudność w kwestyi Wschodniéj, a jest ich tyle, rozwiązać się nie da. Można je tylko chwilowo usunąć, zawiesić, zmienić, zmniejszyć — ale pozostanie zawsze to przekonanie, że ze zmianą lada najmniejszéj okoliczności, wystąpią na nowo, i z nową a może większą siłą. To też widzimy ciągłe wahania się co do przyszłéj kolei Księstw Naddunajskich, co do prawdziwéj rękojmi swobód udzielonych rajasom, i tak daléj.

A cóż dopiero powiedzieć o innych kwestyach nie tyczących się sprawy Wschoniéj, a któremi według dzienników, zajmować się miały lub dopiero mają konferencye paryzkie. Tu jeszcze mniéj zgody widzimy: jedne bowiem utrzymnją, że konferencye obradowały naprzykład nad kwestyą tak zwaną włoską, inne że się nią wcale nie trudniły. Cóż to za kwestya? Na to pytanie nikt dotąd nieodpowiedział, nikt jéj nie określił, nie zdefiniował. I słusznie bardzo, bo o kwestyi włoskiéj jako terytoryalnéj, mowy nawet na konferencyach paryskich jak się zdaje być nie może. Gdyby nie usiłowania, aby kwestyi terytoryalnéj uniknąć, byłażby się tak długo ciągnęła sprawa Wschodnia? Możnaż przypuszczać aby mocarstwa po tak ogromnych łożonych kosztach i staraniach na zakończenie sporu rosyjsko-tureckiego bez żadnéj zmiany terytoryalnéj, teraz w chwili podpisania pokoju, wywoływać miały kwestyą takich zmian wymagającą?... A więc to kwestya o instytucye wewnętrzne krajów włoskich?.. Jakie instytucye?... Zapewne tyczące się wewnętrznéj organizacyi krajów włoskich, bo znów przypuścić niepodobna, aby kwestya tak pompatycznie nazwana włoską, ograniczać się miała na zadaniu: czy garnizony francuzkie i austryackie pozostaną lub opuszczą państwo papiezkie? Kwestyę tę bowiem jak sądzimy, Ojciec ś. za porozumieniem się z Austryą i Francyą każdéj chwili roztrzygnąć może. Na to niepotrzeba konferencyj paryzkich.

Jeżeli zaś przez kwestyę włoską ma się rozumieć zmiana w organizacyi wewnętrznéj krajów włoskich, to znowu nasuwają się pytania, na które nigdzie nie czytamy odpowiedzi. W jakimże celu owe zmiany? czy dla zaspokojenia umysłów jak mówią wzburzonych? Jakież to instytucye z góry, obcą ręką nadane, kogo i kiedy zaspokoiły? jakież to reformy odpowiedziały kiedy i odpowiedzieć mogą dążeniom do niepodległości, do jedności włoskiéj o jakiéj piszą przemawiające tak energicznie za kwestyą włoską dzienniki angielskie i sardyńskie? Czy Włochy przyjęłyby supremacyą Piemontu zaprojektowaną w memoryale hrabiego Cavoura, o którym tyle domysłów, nie mówiąc już, czyby się na nią inne państwa zgodziły? Jedna supremacya, o któréjby na włoskim półwyspie zamarzyć można, jest supremacya Rzymu, a i ta w naszych czasach jest tylko pięknem ale politycznie mówiąc, niemożebnem marzeniem.

A nadto zapominać nie trzeba, że owe zmiany w organizacyi krajów włoskich, są to zmiany w rządach państw niepodległych. Konferencye orzekałyby w téj mierze *de me sine me*, bo rządy te nie są w kongresie paryskim reprezentowane. Zapewne że siła i tu miałaby ostatnie słowo; ale wyznajemy, że w takim razie nie widzimy, dla czegoby łatwiejszą być miała interwencya wielkich mocarstw w kwestyi o zmianę instytucyj, jak w kwestyi terytoryalnéj, a na téj ostatniéj podstawie kwestya włoska byłaby zawsze trudną ale jednak namacalną, inaczéj przedstawia się ona tylko jako utopia.

Nie chcemy, bo niemamy powodu przechylać się ani do zdania dzienników, które utrzymują, że dotąd nie było o niéj mowy, ani do zdania że nad nią rozprawiano i wiele. W tem ostatnim atoli przypuszczeniu, trafnym wydaje nam się domysł niektórych pism, jakoto *Norda* i *Ost-deutsche Post*, że celem rozpraw w tym przedmiocie jest pewne zaspokojenie parlamentów angielskiego i piemonckiego, w razie gdyby warunki traktátu podpisanego w Paryżu na d. 30 marca nie były skąd inąd odpowiednie życzeniom i nadziejom w zgromadzeniach tych po tylekroć objawianym.

Korespondencya Czasu.

Ze Lwowa 10 kwietnia.

Ponieważ mnie już inny z licznych korespondentów *Czasu* uprzedził w doniesieniu dokładniejszem o zawiązaniu się *Stowarzyszenia czeladzi rzemieślniczej*, więc niepozostaje mi nic innego, jak przyznać się w téj mierze do niedbalstwa. Rozumiem wszelako, że nierównie ważniejszém dla naszego kraju będzie śledzenie dalszego rozwoju tego towarzystwa; jakkolwiek samo zawiązanie się tegoż, jako węgielny kamień do dalszych nieprzewidzianych korzyści dla umysłowego życia tej klasy społeczeństwa ztąd i dla całego kraju, jest aktem publicznym również chwalebnym jak bardzo ważnym. Podobni jesteśmy do owego matematyka greckiego, który rozwiązywał rysując w piasku zadania geometryczne, podczas gdy Alexander W. zdobywał miasto. Tamten stał się jednym z filarów umiejętności, ten jest gwiazdą dziejów. Gdy Europa wytężoną ma uwagę i zajęte umysły na rozwiązanie téj wielkiéj zagadki w Paryżu, którą bądź co bądź, właściwie Rosya Europie zadała; gdy blask uroczystości paryzkich z tego powodu obchodzonych rozwidniać się zdaje wszystkie zakąty Europy — my trudnimy się w cichości skromnemi dziełami pokoju. Charakterystyczne jest to zajęcie się u nas klasą rzemieślniczą, czy umyślne, czy instynktowe, o tém sądzić niechcę ale jest znakiem czasu, jest znakiem głębokiego uczucia potrzeby, która już zaczęła się domagać zaspokojenia, potrzeby zajęcia się umysłowem wykształceniem i zakierowania umysłowego ruchu téj klasy. Pomijając fundacyą Skarbka jakoby wieszczém poczuciem téj potrzeby natchnioną, należy zauważyć, że dziś rzemieślnik jest u nas wzięty od kolebki swego zawodu, (tj. od chłopca) aż do końca tegoż w opiekę publiczną. Dla chłopców odbywają się każdej niedzieli katechetyczne konwersacye ks. Odelgrewicza (bo należy je nazwać wedle ich natury). Ztamtąd udają się chłopcy do domu, czeladź zaś starsza zbiera się w każdéj części miasta osobno do umyślnie na to przeznaczonych sal, w których spędza cały wieczór niedzielny, do godziny często 10éj na nauce i rozrywce. Nauki bywają tam udzielane w sposób zajmujący i zabawiający; lecz są oraz gry i zabawy urządzone, które zaprzątają umysł a nie krępują zmysłów ani ich nie drażnią lub przesycają użyciem. Ten podział zajęcia dla chłopców na porę dzienną, dla czeladzi zaś na wieczorną jest zupełnie odpowiedni ich stosunkom. Chłopcy bowiem mają największe pole do zepsucia i próżniactwa w dzień, gdy wieczór sam porządek towarzyski niezostawia dla nich źródła zabawy za domem; sam wiek młodociany zmusza ich chronić się wieczorem do domu. Przeciwnie dla czeladzi starszej wiekiem i stanowisko inne w towarzystwie zajmującéj, wieczór dopiero jest właściwą porą zabawy. Na te dwie pory dnia więc tak niebezpieczne dla młodzieży rzemieślniczej, której domowe wychowanie jest prawie żadne, obmyślono tak dobroczynne zajęcie młodocianych umysłów, które jeżeli stosownie będzie pielęgnowane i prowadzone, zastąpić może poniekąd brak domowego wychowania. Pozostaje wiele do życzenia, lecz w tem każe nam przysłowie wzięte od budowania Krakowa być skromnemi.

Dla trzeciego stopnia téj klasy, tj. dla majstrów, wreszcie jest poniekąd środkiem uobyczajenie ów znany fundusz pożyczek połączonych z kasą oszczędności, zaszczycony imieniem Cesarza, z którego tylko tym rzemieślnikom bywają udzielane pożyczki, za których dobre powodzenie się i rzetelność ręczą ludzie, których zdanie może być rękojmią. Zresztą sama kasa oszczędności z pożytecznem hasłem swojem *Pracuj a oszczędzaj*, jest niemałą dźwignią obyczajów przez otworzenie wabiącej przystani w której pracowitsi z téj klasy chronią swój zapracowany grosz. Z tego powodu, jakkolwiek ciekawe i ważne są wykazy stanu téj kasy ogłaszane od czasu do czasu, tak niemniej ciekawem i ważnem byłoby obliczenie ile wkładek pochodzi z rąk rzemieślników i jak prędko i w jakiéj ilości takowe znowu podnoszone bywają. Wiemy bowiem że wiele wkładek niepochodzi z grosza zapracowanego, dla wielu służy kasa jeżeli nie za najkorzystniejsze to wszelako za najwygodniejsze i najpewniejsze miejsce do mieszczenia kapitałów na procent. Lecz takie użycie kasy oszczędności chociaż nie jest bynajmniej zwichnięciem przeznaczenia, toć nie jest ani głównym ani pierwotnym téjże celem. Połączenie z nią funduszu Józefa Franciszka, do pożyczania małych ilości li tylko rzemieślnikom na kredyt osobisty jest bardzo chwalebném i pięknem uzupełnieniem przeznaczenia téj instytycyi.

Jak mocno publiczność zajmuje się tym funduszem, tego mieliśmy w tych dniach mały dowód. Oto odbyła się na korzyść tego funduszu „wystawa dzieł sztuki“ (które słuszniéj sztucznemi nazwać wypadało), gdyż przedmiot nieodpowiadał nazwie.

Czytając właśnie w *Czasie* sprawozdanie o wystawie obrazów w Krakowie i wiedząc, że Lwów nie miał w niéj udziału, ucieszyłem się czytając ogłoszenie téj wystawy poprzylepiane po rogach ulic. Wyznać bowiem muszę, że zrzędziłem trochę w duchu i obudziła się we mnie lokalna zazdrość z powodu pierwszeństwa, jakie odniósł w téj rzeczy Kraków nad Lwowem. Pobiegłem przeto skwapliwie do małéj sali ratuszowéj, by obaczyć ową wystawę. Zawód, którego doznałem muszę wprawdzie własnéj winie przypisać. Bo z ogłoszenia samego, które zapowiadało tylko *trzy dzieła sztuki*, a niezrobiło żadnego wrażenia na publiczności powinienem był wnioskować, że dzieła owe niebędą zapewne miały nadzwyczajnéj artystycznéj wartości. Cóż tedy zastałem? Oto trzy obrazy haftowane na gęstéj jedwabnéj materyi pelą jedwabną, złotem i ludzkim włosem. Niemają one żadnéj artystycznéj wartości, lecz mają cenę pracy, mozołu a może i zdrowia nadwerężonego. Jest to popiersie *Cesarza* w naturalnych rozmiarach, *Esmeralda* z kozą i *Madonna* (podług sztychu) rafaelowska siedząca w krześle. Pierwszych dwóch ubiory wyszywane pelą, ciało zaś i włosy ludzkiemi włosami, ostatni obraz cały włosem szyty, sposobem miniaturowym każdy pociąg pędzla, każda kreska, każdy punkt oddany ściegiem. Przypomniała mi się przy tych obrazach trafność łacińskiéj nazwy wyszywania (acu pingere). Jest to rzeczywiste malowanie igłą. Mając dobre wzory można tym sposobem najpiękniejsze dzieła sztuki odrabiać. Jest w tém podobieństwo do gobelinów, tylko z tą różnicą, że nie jest całe pole zarobione i — że nie gobeliny. Ze wszystkiego wszelako jedna koza Esmeraldy zasługuje na nazwę malowidła, w reszcie obrazów niema rysunku i życia.

Prawdziwe malarstwo leży u nas odłogiem. Nie przeto żeby malarze nasi nic nierobili, ale niemają nic gotowego. Teraz mówić o niezarobionych płótnach byłoby to samo co tak ulubione u niektórych mówienie o dziełach *które leżą w tekach autorów*. Sądzę że jak obraz nieskończony nienależy jeszcze do świata artystycznego, tak dzieło niewydane nienależy do literatury. Stósowniéj może będzie odkopać z niepamięci dzieło sztuki bardzo dawne i nietylko dokończone, ale nawet skończone, zwłaszcza gdy uwzględnimy czas, z którego pochodzi. Jest to mały posąg z alabastru przedstawiający *Matkę Boską* z dziecięciem *Jezus*, który zostawał do niedawna ukryty za ołtarze jednéj kaplicy w kościele tutejszym OO. Dominikanów. Posąg ten noszący na sobie piętno stylu bizantyńskiego est nieco uszkodzony, lecz wynagradza poniekąd tę szkodę, podanie z nim połączone. Pochodzi bowiem od s. Jacka, który go do Lwowa miał z sobą przynieść. Dziś wydobyty na jaw ma zdobić ołtarz w Kaplicy, która umyślnie na ten cel przerobioną będzie, aby się stać godnym przechowkiem tak cennéj pamiątki.

Szlegel odrysował ten posąg i mamy nadzieję, że rysunek ten niezostanie w *tece*. Przy objawionéj dziś pięknéj dążności rządu do wydobywania na jaw i zachowywania wszelkich dawnych artystycznych zabytków, któréj dowodem jest mianowicie konserwatorów artystycznych z grona obywateli (ile mi wiadomo na każdy obwód) dziwić się należy, iż tak mało się dzieje w tym zawodzie. Mało bowiem więcéj wiemy o działaniu tych panów w naszéj części kraju, jak tylko, że są mianowani. Trzeba im wprawdzie oddać i w tém słuszność, że to wyszukiwanie i konserwowanie pomników zbyt jest kosztowne i mozolne na pojedynczych prywatnych, lecz myślę, że od nich powinnoby wyjść zaszczepienie stowarzyszenia w tym celu, które przy objawionéj już dobréj chęci rządu mogłoby przynieść pożytek. Żal bierze przypomnieć ile u nas pięknych pomników marnieje. Znane mi są np. kaplice z freskami i grobowcami marmurowemi niepoślednich dłut, obrócone na składy różnych fabrykatów wcale niezasługującego jeszcze na tak wspaniałe umieszczenie przemysłu i rękodzielnictwa, bo na zboże, siwy papier i proste zielone szkło, lub podobne rzeczy. Takie znieważenie świętości religijnéj, dziejowéj i artystycznéj zarazem, może być usunięte bez kosztu i mozołu. Trzeba nam artystycznéj policyi.

Jak w sztukach pięknych tak we wszystkiém panuje u nas głuchy spokój i cichość. W interesach materyalnych zaczyna się cokolwiek większy ruch, kupują i przedają się dobra, wydzierżawiają i biorą w dzierżawę, spłacają się długi indemnizacyą, około któréj wiele jest ciągle krzątania. Mówię, że to się zaczyna, bo zdaje mi się, że ruch ten powinien się coraz więcéj wzmagać.

Z resztą od Wielkiéj Nocy nawet muzyka ucichła i tylko dyrekcya teatru stara się czerwonemi afiszami, ogłoszeniem o nowych artystach ukoić zadąsaną publiczność, lecz nie z wielkim skutkiem podobno. W literaturze pojawiła się nowa książka, któréj treść już znana z pisma periodycznego, jest to odbicie *Sieroty* Jan Zacharyasiewicza. J. Zacharyasiewicz, który przez napisanie kilku powieści z talentem i odrębną od innych dążnością malowania stosunków inteligencyi w naszém towarzystwie obiecuje wyrobić sobie nowe stanowisko między naszemi powieściarzami zasługuje na dokładniejszą krytykę niż ją w liście dać można. Oczekujemy wkrótce wydania poematu nowego Ks. Ujejskiego, do którego natchnęła go śmierć naszego mistrza poetów.

Wiedeń 12 kwietnia.

ѡ Powrót hr. Buola z Paryża jeszcze nie oznaczony. Ratyfikacya traktatu wysłana ztąd zostanie za dni trzy lub cztery. Po powrocie posłów nadzwyczajnych, ministrowie pełnomocni stali w Paryżu, pozostaną w konferencyi, lub jak inni zowią w komisyi. Czy ta komisya zajmie się tylko szczegółami kwestyi wschodniej, czy przygotuje materyały do późniejszego rozbioru różnych kwestyj europejskich, nie wiadomo. Doniesienia moje że o Włochach była mowa w kongresie, potwierdziły się. Memorandum hr. Cavoura dowodzi, że Piemont chciałby w rozbiór stanu Włoch, wejść głęboko. Że memorandum to pozostanie w archiwach, to rzecz niezawodna, lecz że niektóre z dotkniętych w niem kwestyj, muszą otrzymać praktyczne i prędkie załatwienie, to również pewna. Czy to wyjdzie z narad europejskich, czy z układów dyplomatycznych, nie wiadomo. Francya i Austrya jako najwięcej zainteresowane, główny głos mieć muszą. Co do drogi, ta nie może być inną jak drogą przedstawień i rad przyjacielskich. Prawa są jedne i te same dla każdego panującego i nikt ich niweczyć ani zmienić nie może. Piemont walczył w Turcyi za temi prawami; a chce teraz odjąć je papieżowi. Walczył za niepodległość Porty, a chce wziąść w opiekę i pod protekcyą Neapol? Walczył za całość cesarstwa Osmanów, a chce Austryi prowincye lombardzko-weneckie zabrać.

Piemont przesadzając w swych życzeniach spotka się z nowem rozczarowaniem. I nie będzie to winą Francyi i Austryi, tak jak nie było winą tych dwóch państw że się potworzyły w czasie wojny rozmaite legiony na żołdzie angielskim.

Przyjazd do stolicy ks. Sapiehy, którego przedsiębierczość jest jedną z najsilniejszych sprężyn przemysłowego ruchu w Galicyi, pozwala wróżyć że kapitały krajowe wejdą nareszcie w przedsiębiorstwa, które pomyślność tej prowincyi głównie obchodzą. Idzie o drogę żelazną z Dembicy do Czerniowic. Czy ją otrzyma Rotschild, czy kto inny, Galicya może i powinna do niéj się kapitałami przyłożyć. Znajdzie w tem zysk podwójny, zarabiając procent od kapitałów, i podnosząc wartość ziemi i produktów.

Opera włoska staje się codzień lepszą, pod wpływem włoskiego ciepła które mamy od dni kilku.

Paryż 9 kwietnia.

Opinione i paryzki korespondent *Timesa* podają ciągle o kongresie różne szczegóły, niektóre dziwne. *Le Pays* zaś systematycznie im zaprzecza. Dziennik ten zamilcza tylko o korespondencyi wiedeńskiéj *Constitutionnela*, która nosi zawsze piętno półurzędowe. Według ostatniéj korespondencyi, kongres nie miał nic postanowić w przedmiocie Włoch. To więc co podają o reorganizacyi Włoch dzienniki angielskie, musiało tylko wchodzić w życzenia Piemontu, objęte w memoryale hr. Cavour. Trzeba jeszcze uzbroić się w cierpliwość i czekać. Ostatnia korespondencya wiedeńska *Constitutionnela* zrobiła wrażenie zapewniające, że Austrya widziała od początku sprawę turecką nie pod względem morskim, lecz europejskim. Czy, w języku tejże korespondencyi, wzgląd europejski znaczy tyle co wzgląd nazwany przezemnie kontynentalnym? Trudno już coś pewnego w tym przedmiocie powiedzieć. Co się stało jest nieodwołalnem. Tylko wewnętrzna słabość Rosyi sprawiła, że Zachód mógł wyprowadzić jaki taki pokój ze źle rozpoczętéj wojny. Kongres obraduje prawie codziennie. Mówią, że za dziesięć dni czynności swe ukończy. Czy zawiesi rozwiązanie sprawy mołdo-wołoskiéj i jak na długo? nie wiadomo. Ratusz da dnia 14 wielki bal dla pełnomocników. W tych dniach *Monitor* ma ogłosić artykuł p. de la Gueronière wystawiający korzyści pokoju i pomyślność sytuacyi Francyi. Anglia zaczyna się stanowczo rozbrajać i rozpuszczać swe legiony. Nie wierzę w pogłoskę o rozpuszczeniu do domów 200,000 wojska francuzkiego. Francya nie może mieć dziś więcéj jak 450,000 jeżeli nie 400,000 wojska, a taka siła choćby Francya nie miała istotnie zamiaru prowadzenia nowéj wojny w Europie, nie jest zbyteczną dla młodéj dynastyi i ogromnie ambitnych oficerów, jakich Francya posiada. Wojna Kabylska będzie dużo krwi kosztować. Do Madagaskaru trzeba będzie posłać z 10,000. Trzeba przyjąć za pewnik, że jeżeli Cesarz zmniejszy liczbę wojska liniowego, to natomiast powiększy liczbę gwardyi. Sto tysięcy gwardyi jest ideałem cesarstwa. Dla tego to dzienniki opozycyjne, nie mogąc powstawać na powiększenie gwardyi, wychwalają tak wojsko liniowe. Jak dotąd, jenerał Saint Jean d'Angely pozostaje komendantem gwardyi cesarskiéj. Wczoraj Cesarz odbył przegląd dywizyi jenerała Forey, która była wróciła z Krymu. Wywzajemniając się za otrzymany dar, Francya daje medale żołnierzom angielskim, którzy mieli udział w wojnie krymskiéj. Mnóstwo dekoracyi widzieć można teraz na piersiach wojskowych francuzkich. Są wyżsi wojskowi, którzy noszą: krzyż francuzki, medal cesarski, medal i krzyż angielski, krzyż rzymski i dekoracyą turecką. Na urzędowych balach cywilni noszą jeszcze więcéj dekoracyj niż wojskowi. Możnaby powiedzieć, że żyjemy w epoce krzyżów.

Paryż 9 kwietnia.

La Presse staje się coraz bardziéj rządową i stronniczką przymierza rosyjskiego. Zaczęła ona ogłaszać korespondencye Horacego Verneta, z których się pokazuje, że malarz ten, kiedy jechał r. 1842 do Petersburga miał od Ludwika Filipa misyą pojednania dworu rosyjskiego z francuzkim i zbliżenia ich do siebie. Jak za Ludwika Filipa tak za Napoleona III zbliżenie się do Rosyi nie może być czém innem tylko groźbą obróconą przeciw Anglii. Anglia zwykle nadużywa przymierza francuzkiego. Co ona nie robiła z Francyą za L. Filipa! Dzisiaj, rzeczy się zmieniły, ale nie zmieniły się jeszcze tak jakby pragnął Napoleon III. *La Presse* ogłosiła w całości akademiczną mowę pana Nisard, a z mowy księcia de Broglie wyrzuciła alluzye, które mogły dać powód do układania porównań między Cesarzem a kandydatem Mazarinim. Postąpiła w tém z jeszcze większą oględnością niż dzienniki rządowe. Idąc w ślady *le Pays*, *La Patrie* złajała także księcia de Broglie za jego parlamentarską mowę. *Constitutionnel* ma ogłosić wkrótce w tym przedmiocie artykuł p. Granier de Cassagnac. Za dawnéj absolutnéj monarchii francuzkiéj, opozycyą robił parlament to jest sądownictwo. Dziś robi ją akademia. Rząd puszcza dotąd płazem tę opozycyą, ale czy się nie zniecierpliwi?

Rząd postępuje surowo z uczniami szkoły centralnéj sztuk i rzemiosł; kazał wydalić 14 uczniów pierwszoletnich, innym zaś kazał składać za tydzień egzamina, które zwykle składają się w sierpniu. Zapewne wielu uczniów zostanie pozbawionych inżynierskich patentów. Rząd nadto ma zamiar wziąść na siebie tę szkołę i połączyć ją ze szkołą politechniczną, poddając wszystkich uczniów pod ścisły dozór wewnętrzny.

Biskup z Arras jedzie do Rzymu w zamiarze otrzymania *indexu* na nowe płody pióra Wiktora Cousin. Rząd ma mu dać ze swéj strony inną misyą.

Dzisiejszy *Constitutionnel* powstaje na niechęć jaką żywi Anglia przeciw kanałowi Suez, dla tego, że kopanie jego jest pod dyrekcyą francuzką. Jak widzicie, rywalizacya dwóch zachodnich narodów nie ustaje i zapewne powiększy się kiedy Francya Madagaskar zabierze. Cesarz, który lubi i musi podnosić godność Francyi, będzie się musiał zasłaniać przyjaźnią czy to Rosyi czy Stanów Zjednoczonych. O wielkich kontynentalnych projektach Francyi nic nie słychać. Wczorajszy *Siècle* jest zdania, że przymierze francuzko-angielskie się utrzyma z przyczyny trudnego położenia Szwecyi w obliczu Rosyi. Nie potwierdza się wiadomość o odwołaniu ze Stambułu lorda Stratforda, utrzymującego samą swoją osobą wpływ Anglii na wschodzie.

Korespondent *Czasu* ze znakiem ‡ przesadził wiele rzeczy pisząc o Francyi. To co napisał o p. Pereyre jest błędnem. Rząd francuzki użył p. Peryera dla zneutralizowania przewagi finansowéj Rothschilda, ale z niego drugiego Rothschilda zrobić nie myślał. Rząd sprzeciwiając się zawarciu pożyczki przez Kredyt ruchomy, pokazał już, że musi trzymać tych, których proteguje w granicy właściwéj. Dziś daje on dowód swéj oględności. Zapewniają, że rząd nie chciał dać Pereyrowi przedsiębiorstwa parowców zaatlantyckich, do którego są przywiązane ważne przywileja. Z tego powodu spadają akcye Kredytu ruchomego, protegowanego przez tego finansistę.

Rothschild stara się, aby był zniesiony zakaz negocyowania w kulisie paryzkiéj papierów zagranicznych, mianowicie austryackich.

Paryż 9 kwietnia.

L*** W chwili kiedy Ojciec św. ucieszony zawartym pokojem rokuje dla Kościoła powszechnego obfite żniwo na wschodzie, w skutek zapowiedzianych tam reform i ustalonego wpływu mocarstw europejskich, ozwał się głos na kongresie za koniecznością reformy samegoż Państwa papiezkiego, objawiony w memorandum podaném przez hr. Cavour, a dziś poparty przez dziennikarstwo angielskie. *Times* wyprzedzający często w domysłach swoich wypadki zajść późniéj mające, i ztąd zasługujący na uwagę, rozszerza się obszernie nad dzisiejszym stanem Europy, a Włoch w szczególności, uznawszy za nieobowiązujący już traktat wiedeński, nalega usilnie aby konferencye paryskie nie poprzestając na załatwieniu kwestyi wschodniéj, zajęły się niezwłocznie rozstrzygnięciem podanych żądań Sardynii. Wątpię aby kongres paryski odpowiedział temu wezwaniu i chciał wyrokować w sprawie nieobecnych; wszakże niebyłoby rzeczą niepodobną, aby po zatwierdzeniu traktatu 30go marca inny kongres nie został zwołany, jak to już nieraz w zeszłym miesiącu zapowiadano.

Jednocześnie dziennik *Assemblée Nationale* uchodzący za organ rosyjski, szeroko rozpisuje się nad koniecznością zastąpienia traktatu wiedeńskiego, innem prawem europejskiém któreby zdołało ustalić nowe stosunki mocarstw między sobą i doradza Francyi przymierze z Austryą, jeżliby Anglia za warunek ofiarowanéj przyjaźni, wymagała łączenia się wspólnego w zamierzanych wpływach do interesu innych państw. Miałyżby te oznaki zapowiadać nową burzę w Europie, kiedy wszystko oddycha pokojem? Kiedy Francya rozbraja 200,000 żołnierza, kiedy sama Anglia najemne pułki rozwiązuje, kiedy floty wracają do swych portów? Miałażby się ziścić przepowiednia Arcybiskupa paryskiego, że świat niepoprzestanie na tym pokoju, jeżli niezdobędzie innego o którym Chrystus mawiał tylekroć razy do otaczającéj go rzeszy?

Ale i w słowach pasterza i w niektórych innych czynnościach tutejszego duchowieństwa, rząd znajduje dążność jego do wdzierania się w zakres należnéj mu tylko władzy, i gotów jest wcześnie postawić jéj zaporę. Ostrzeżone duchowieństwo, skorzysta z upomnienia, i wróci jak mamy nadzieję na drogę właściwego sobie a jedynego posłannictwa, jakiem jest tylko: nauczanie ludzi prawd Chrystusowych. Wielebny Arcybiskup za nadto w ogólnych wyrazach powstawał na odradzającą się bezbożność, którą niepoprawiły surowe kary zeszłych czasów, a która gdyby wzrość miała i ogarnąć serce ludzkie, stałaby się morową zarazą. Należałoby późniéj zaskarżenie to określić—nieobjaśnione stało się powodem bardzo licznych nieukontentowań. Powołuję do jasności, a sam się dość ciemno tłómaczę, zostawiając bliskim faktom rozwiązanie tajemnicy.

Spodziewany w końcu maja mons. Patrizzi ma dopełnić chrztu cesarskiego syna, a biskup z La Rochelle odda imieniem papiezkiém cesarzowéj złotą różę, którą w tym roku Ojciec św. dla niéj przeznaczył. Pod wpływem tak życzliwych stosunków cesarstwa z władzą kościoła rzymskiego, wiele trudnych rzeczy może da się z łatwością rozwiązać. Tymczasem mała dziecina nim odbierze Sakrament święty, strojna już w ozdobę legii honorowéj, czeka na złote runo ofiarowane sobie przez królowę hiszpańską. Książe d'Alby otrzymał zlecenie złożenia go u kolebki książęcéj.

Nie pomnę poraz który to donoszą nam o odwołaniu lorda Stratford Redcliffe z Konstantynopola. Dziś dają mu nawet za następcę dawnego posła w Grecyi p. Lyons. Nie sądzę aby to było prawdą, raczéj spodziewaćby się należało, że lord Howden poseł angielski w Madrycie, za okazaną wyraźnie nieżyczliwość dla cesarstwa, usunięty zostanie. Lord Howden, może nie wiecie, jest mężem księżnéj Bagration mieszkającéj od r. 1815 w Paryżu, i obyczajem tylko u Rosyan i Polaków najnierozsądniéj przyjętym, zachowującéj nazwisko zmarłego męża. Pamiętam, że przed laty w Warszawie nie dziwiono się wcale, iż księżna Radziwiłłowa poślubiwszy hr. Czerniszewa, nie chciała inaczéj być nazywaną jak księżną Radziwiłłową. Tu mamy osobliwszy przykład. P. Bi...cz po czterdziestu latach czy więcéj pożycia, wraca do panieńskiego tytułu księżnéj i nazwiska swego rodu, gardząc poczciwem imieniem nowogrodzkiego szlachcica. I podobnym fantazyom opinia publiczna dozwala się krzewić, jak nieprzeszkadza znowu pewnéj klasie przybierać nazwisk: Mogador itd.

Kogo jutro akademia uzna za godnego zasiąść na osierociałém krześle po panu Molé, czy p. Falloux czy p. Augier? Zdawałoby się, że to jest kwestya zaledwie mogąca obchodzić spółubiegających się o ten zaszczyt i grono ich przyjaciół. Przecież nie tak jest w istocie. Akademia wyborem p. Falloux na nieszczęście zamierza stanąć w opozycyi rządowi, i jak słyszałem z żalem mówiącego o tém p. Remusat, mimo rozsądnego przełożenia, dopełni tego bohatyrskiego czynu. Możecie łatwo pojąć, jaki skutek będzie téj wygranéj, z odpowiedzi Cesarza danéj mówiącemu o rokoszu akademickim: „Straciłem z oczu p. Falloux odkąd przestał być moim ministrem, a miło mi będzie widzieć go kiedy przyjdzie czas powitania go jako członka akademii.“ P. Falloux należy do opozycyi, któréj istnienie jest niedostrzeżone jak pewnych kwasów w wodzie i w powietrzu. Na wiarę tylko uczonych motłoch wierzy że są, ale rad że oddycha powietrzem, niezgłębia prawdy. P. Falloux przyszedł do ministerstwa za prezydencyi, koleją prawdziwie cudowną, i chyba tylko dla tego, aby był świadkiem a razem dowodem nieograniczonéj wiary Ks. Napoleona, że Opatrzność od lat wielu powierzyła mu losy Francyi. Było to w roku zamierzonéj próby w Strasburgu: *czyli już czasy nadeszły?* Ks. Napoleon i p. Persigny mieszkali jeszcze w Londynie; znalazł się tam przypadkiem p. Falloux. Młody a obok nauki poważny, podobał się z charakteru swego p. Persigny; w rozmowach częstych przyszło do bliższego poznania, do poufnych zwierzeń, tak że p. Persigny w końcu oznajmił mu zamiary Księcia, pytał o jego zdanie, i mimo że je przeciwném znalazł, oświadczył mu że prędzéj czy późniéj tak się stanie, a gdy się stanie, on (Persigny) przyniesie mu tekę ministeryalną. P. Falloux wyjechał do Niemiec i rychło potém widział się z p. Persigny w Strasburgu w wigilią pierwszego aktu cesarstwa. W Paryżu odwiedził przyjaciela swego w więzieniu, ofiarował mu swoją pomoc, doradzał zaprzestania na przyszłość marzeń niedających się usprawiedliwić stanem umysłów we Francyi. Przyszedł akt drugi, i znowu Falloux nawiedził p. Persigny, który tą razą jeszcze silniéj trwał przy swojém przekonaniu i zaręczał, że go kiedyś powita ministrem. Ileż to czasu upłynęło od téj chwili? Cesarz Napoleon jak to sam powiadał o sobie przed hr. Orłowem, przebył lat cztéry na akademii w Ham, gdzie się nauczył wielu rzeczy a największéj sztuki rządzenia ludźmi, a przynajmniéj prowadzenia Francuzów, którą mało który z monarchów posiadał, aż nareszcie przyszła rewolucya 1848 a za nią w ślady prezydencya. P. Persigny niezapomniał obietnicy i zaraz nazajutrz po wyborze księcia na prezydenta rzeczypospolitéj, udał się do p. Falloux również pamiętającego o wyroczni londyńskiéj i dla tego właśnie przerażonego dziwnem jéj sprawdzeniem się i usiłującego zadać jéj fałsz przynajmniéj odmówieniem godności sobie ofiarowanéj. Skrył się w domu przyjaciołki swéj P. S...ne, ale i tam doścignionу, na prośbę przyjaciela swego, na nalegania poważnych osób z duchowieństwa, nie mogąc być długo obojętnym, skończył zapasy z przeznaczeniem przyjmując ministeryum oświecenia.

Wszystko com tu napisał jest historyczne, i dla tego dziwić się nieprzestaję jak p. Falloux zrozumieć nie chce, że panujący dziś we Francyi, opozycyi wszelkiéj a tem więcéj uczonéj, obawiać się niema potrzeby.

Zwycięzko wyszła wczoraj p. Ristori przedstawiając *Medeę* rolę napisaną dla panny Rachel, któréj się była zrazu podjęła, a potem w sposób najdotkliwszy dla miłości własnéj autora odrzuciła. Trybunał skazał był pannę Rachel na karę pieniężną, zapłaciła ją panu Legouvé, ale nie o grosz mu chodziło, jeno o grę Racheli. To też dostrzegłszy znamienitego talentu w pani Ristori, namawiał ją by wystąpiła w Medei francuskiéj, na co się zgodzić niechciała. P. Legouvé znalazł jéj tłumacza. Sztuka trzyaktowa nie większéj wartości jak Rozamunda, ale Medea stokroć wyższą była od barbarzyńskiéj królowéj. Niemasz nad nią drugiéj aktorki coby zdołała bardziéj okrutną być na teatrze jak ona. Cały świat literacki zbiegł się wczoraj na to pierwsze widowisko. Ristori zagłuszoną została oklaskami, zarzucona tysiącem bukietów które Jazon skrzętnie pozbierał żeby je dzisiaj za pół ceny odprzedać. Ale ktoby się był spodziewał, że i p. Legouvé otrzyma cząstkę zdobytego wieńca. Bodaj to mieć przyjaciół. Przypadkiem zapewne znalazł się pod koniec sztuki za kulisami, przypadkiem ktoś głośniéj wymówił jego imie, nuż je powtarzać drudzy, zrobiła się wrzawa powszechna: Legouvé! Legouvé! I posłuszny tak przyjaznemu wołaniu, ciągniony za jednę rękę przez p. Ristori, pchany z tyłu od przyjaciół, okazał się na scenie akademik jeden ze czterdziestu, a że to rzadki widok, więc publiczność rada była go sobie powtórzyć raz, drugi i trzeci.

Jutro w sali Lebrun przedaż przez licytacyą obrazu podawanego jako pędzla Murilla, wyobrażającego *Sgo Piotra w okowach.*

Dzienniki angielskie a za niemi francuskie donosząc o podobieństwie mianowania p. Chreptowicza posłem rosyjskim w Paryżu powtórzyły jednozgodnie: *M. Chreptowicz malgré son nom est Polonais.* Obaczycie że rychło nawet imiona kończące się na *ski* przestaną przez Anglią i Francyą być uważane za polskie.

C. k. Minister sprawiedliwości udzielił zawakowaną przy sądzie okręgowym w Brodach w obrębie juryzdykcyi Lwowskiego sądu wyższego, posadę adjunkta, adjunktowi sądowemu przy sądzie obwodowym w Stanisławowie Dymitrowi Doboszyńskiemu.

Wiedeń 12go kwietnia. J. CKAp. Mość raczył udzielić godność c. k. szambelana Justynowi Boleście Koziebrodzkiemu, rotmistrzowi 2go pułku ułanów ks. Schwarzenberga.

— Izba handlowo-przemysłowa w Wenecyi otrzymała zawiadomienie od p. Lessepsa, iż tenże uwiadomił JE. Ministra skarbu o jéj życzeniu uczestniczenia w kopaniu kanału suezkiego i otrzymała zapewnienie, iż Wenecya jako pierwsze morskie miasto królestwa Lombardzko-Weneckiego, będzie miała udział w 25 milionach przypadających na Austryę w tem przedsiębiorstwie. Izba wzywa przeto wyborców swoich do oświadczenia, w jakiéj wysokości chcą się podpisywać na akcye tego kanału.

— *Gaz. uff. di Verona* donosi z Medyolanu, że tameczna izba handlowa i rada miejska wybrały deputacyę, mającą upraszać osobiście w ministeryum, a nawet w potrzebie u Naj. Pana o połączenie koleją Medyolanu z Wenecyą na najbliższéj drodze, to jest na Treviglio i Cacaglio.

— *Gazz. di Venezia* z 8go mówi o dozwoleniu udzielonem przez jeneralnego gubernatora prowincyj włoskich marszałka Radeckiego, czterem byłym oficerom marynarki powrotu do krajów austryackich. Imiona ich są: Vittore Vittori, Gior. Batt. Bonondini, Giorgio i Vincenzo di Folscolo.

— Dotychczasowy poseł w Londynie hr. Colloredo, mianowany posłem w Rzymie, przybył do Wiednia z Londynu i natychmiast udać się ma na swoją nową posadę. Jeneralny konsul austryacki w Warszawie baron Lederer przybył stamtąd do Wiednia. Rezydent austryacki w Szwajcaryi baron Kübeck bawiący w Wiedniu, miał posłuchanie u Cesarza Imci.

— Co się tyczy objęcia kolei galicyjskiéj przez dyrekcyą kolei północnéj Cesarza Ferdynanda, pisze *Gazeta Gradecka:* Towarzystwo kolei północ. otrzyma tak część kolei już wybudowaną, jako i konsens na budowę kolei do Lwowa. Skarb zaś poprowadzi swoim kosztem dalszą linię do Czerniowiec; po jej ukończeniu dyrekcya kolei północnéj ma w ciągu pierwszych lat 10ciu pierwszeństwo do nabycia téj kolei przed wszystkiemi. Konsens wydanym jest na lat 90, po upływie którego to czasu kolej przechodzi bezpłatnie na własność skarbu. Kapitał na zakupno kolei do Dembicy i budowę dalszéj do Lwowa, zebrany będzie puszczeniem nowych akcyj w takiéj wysokości, aby dawny kapitał podwojonym został. Akcyonaryusze kolei północnéj mają prawo nabywać akcye nowe *al pari* po 200 złr., tojest każdy akcyonaryusz otrzyma na jedną dawną akcyą na 1000 złr. 5 nowych akcyj po 200 złr. Na spłatę z losowania akcyj utworzonym będzie kapitał umarzający.

Francya.

Piszą pod d. 10 z Paryża do *Indep. belge:*

Zdaje się, że ostatnie trudności wynikłe ze strony Turcyi czy to w skutku jéj uroszczenia, aby sama zamianowała w Konstantynopolu komisyę mającą uregulować przyszłe warunki Księstw Naddunajskich, czy z powodu braku jéj rękojmi w przedmiocie przyrzeczonych w hatihumajonie reform, zdaje się powtarzamy, że trudności te uchylonemi zostały. Konferencye potrafiły je przynajmniéj ominąć, wyznaczając komisyą do załatwienia wszelkich kwestyj odnoszących się do Księstw i zwracając uwagę na przyrzeczoną przez W. Portę poprawę losu chrześcian, i słychać ze wszystkich stron naraz, że ostatnie posiedzenie odbędzie się w sobotę lub najpóźniéj w poniedziałek i że wątpić już niemożna o bliskiem zakończeniu konferencyi.

Większa część pełnomocników rozjedzie się w połowie przyszłego tygodnia, lecz co do hr. Orłowa zdaje się, iż pozostanie w Paryżu aż do przywrócenia stósunków dyplomatycznych. Kongres zajmuje się teraz dawaniem instrukcyi komisyi mającéj się udać do Bukaresztu.

Chrzest syna cesarskiego nastąpi jak wiadomo około 15 czerwca. Mówią że w epoce téj spodziewać się należy wielu łask dla Francyi. Cesarzowa niewychodzi dotąd jeszcze i niewyjdzie według zwyczajów hiszpańskich aż po upływie dni 40. Słychać że na uroczystość koronacyi Cesarza Aleksandra, Francya wysłać ma do Moskwy posła nadzwyczajnego piastującego rangę odpowiednią stopniowi pełnomocników, którzy przy téj sposobności inne dwory przedstawiać będą. Austrya wysłać ma tamże w tym celu jednego z arcyksiążąt, Anglia księcia Cambridge, Sardynia jak się zdaje księcia de Carignan. Zdaje się przeto rzeczą prawdopodobną, że wskutku rady któréj Cesarz niekiedy lubi słuchać, wybór ten paśćby mógł na jednego z dwóch książąt związkami krwi najwięcéj zbliżonych do Napoleona IIIgo. Jestto zresztą dotąd jedynie jeszcze hipoteza, któréj dotąd całą jest zasługą że jest nowiną.

Mówią że wbrew zapowiedzeniu protokóły ogłoszone zostaną z tekstem traktatu, będzie się przeto można dowiedzieć o ile były uzasadnionemi pogłoski przytaczane w rożnych dziennikach. Słychać że p. Ed. Dubufe polecone ma wykonanie obrazu przedstawiającego członków kongresu.

W poniedziałek odbędzie się w ratuszu festyn

przeznaczony dla pełnomocników. Przygotowania do téj uroczystości idą niezmordowanie. Podworzec honorowy pokryty jest szklanym dachem podobnie jak dziedziniec hotelu Luwru. Schody ze środka dziedzińca prowadzą z dwóch stron do pierwszego piętra. Wszystkie ozdoby dziedzińca są złocone. Wspaniały wodotrysk grać będzie w pośrodku podwójnego wnijścia na schody.

Przedstawienie teatralne nastąpi w wielkiéj sali godowéj przedzielonéj w tym celu na dwie połowy. Z jednéj strony będzie teatr i orkiestra, z drugiéj krzesła dla widzów. Pewien dziennik doniósł, że 3000 osób ma być zaproszonych, lecz to jest przesadzone. Liczba zaproszeń musiała być zastósowaną do miejsca i przenosić nie będzie 800 osób. Bardzo więc będzie trudno otrzymać zaproszenie komukolwiek kto nie jest pełnomocnikiem, członkiem ciała dyplomatycznego, ministrem lub dygnitarzem Cesarstwa. Same damy siedzieć będą. Mężczyzni dla braku miejsca nię będą zajmować krzeseł. Tłum chodzących po bulwarach w Paryżu tak co raz więcéj wzrasta, powozy tak ciągłym szeregiem dążą jeden za drugim, krzyżują się i mijają, że staje się niebezpieczeństwem dla idących pieszo, przechodzić w poprzek bulwarów, wśród téj nieustannie wzburzonéj rzeki stołecznego ruchu. Zamierzają przeto jak na prawdziwej rzece rzucić tamże mosty. Kilka w tym przedmiocie planów przedłożono administracyi. Jednym z najwłaściwszych jest system wiszących mostów, zaproponowanych przez p. Hevarda architekta.

Anglia.

Na posiedzeniu Izby wyższéj w dniu 8 b. m. dotknął lord Clanricarde finansowego położenia Indyi dodając, że w tym względzie zgadza się ze zdaniem sir Roberta Peela, który utrzymuje, że kredyt indyjski jest kredytem angielskim i dług indyjski długiem angielskim. W ciągu lat 30 wzrósł dług kompanii do 13 milionów f. st., a roczny dochód do 7,000,000 fs. Sam on (mowca) należy do składu rządu, który margrabiego Dalhousie jako jeneralnego gubernatora do Indyi wysłał; a administracya tego znakomitego męża stanu usprawiedliwiła jego wybór. Lecz ponieważ stan finansów indyjskich nawet pod takim Dalhousie coraz krytyczniejszą przybierał postać, musi system rządu indyjskiego organiczną mieć wadę i byłby czas, ażeby parlament starał się to zbadać. Nie wdając się w badanie téj polityki annexacyjnéj w ogóle, nie może jednakże faktu pominąc, że annexacye nie opłacają się zwykle i im większy jest przyrost terytoryalny, tem mniéj przynosi dochodu. Lord Haris wnosi zniżenie podatku w prezydenturze Madras do $^1/_3$, co znowu uczyniłoby rocznie przeszło 1,000,000 fs. Żadna administracya indyjska nie może z własnéj chęci i na własną odpowiedzialność przedsiębrać reformy, gdyż gdyby jeneralny gubernator chciał jaką oszczędność w wydatkach zaprowadzić, straciłby przeto u angielskich mieszkańców Indyi swoją popularność. Jednakowoż parlament nie mało zajmuje się sprawami indyjskiemi. Proponuje przeto mowca, ażeby świeżo nadesłane sprawozdanie dochodów i wydatków w Indyach, drukiem ogłosić.— Książe Argyll odpowiedział, że nic temu nie stoi na przeszkodzie, lecz finanse indyjskie nie mogą być w tak złym stanie, gdyż kompania może w każdéj chwili największą pożyczkę na $4^1/_2$ procentu zaciągnąć. — Lord Monteagle twierdzi, że ta okoliczność nie może Anglii w błąd wprowadzać jakoby w Indyach wszystko szło jak najlepiéj, albowiem, że jeżeli kapitaliści mają zaufanie do kompanii, pochodzi to stąd, iż wiedzą, że w ostatnim razie mogą się czepiać Anglii.

Włochy.

Ost-Deutsche-Pots która od niejakiego czasu zaczyna przemawiać takim tonem, jak gdyby wszystkie tajemnice dplomatyczne stały jéj otworem, pisze w sobotnim numerze swoim, iż ona *Gaz. Austryacka*, *Constitutionnel*, *Pays* a następnie i *Débats* twierdzą że na kongresie paryskim nie wniesiono sprawy włoskiej. *Times* i *Chronicle*, *Opinione* i inne dzienniki sardyńskie utrzymują przeciwnie. Za dni kilka pokaże się kto ma słuszność *Ost-D.-Post* mówi daléj, że hr. Cavour nie może wrócić do domu z próżnemi rękami, zatem on i jego stronnicy rozpuszczają pogłoskę o działaniach w imieniu Włoch i że on jeden z pełnomocników koresponduje z dziennikami, że wysłał przyjaciela swego d'Azeglio (krewnego ministra Massimo), do Londynu żeby kwestyę włoską w tamecznych dziennikach poruszać, a on sam informuje korespondentów, którzy mają sobie polecone żywić nadzieje. *Ost-D.-Post* mówi, że zatem wszystkiem ręczyć może i że w tém właśnie leży ta sprzeczność między podaniami z jednej strony dzienników austryackich i francuskich, z drugiej zaś angielskich i włoskich. Wreszcie *Ost-D.-Post* obiecuje dowieść, że te ostatnie dzienniki w błędzie są utrzymując, że sprawa włoska wniesioną była na konferencye i sprostować ma niektóre wyjaśnienia dotyczące memoryału hr. Cavoura, (który był Cesarzowi Napolenowi przedstawiony) podanego niedokładnie przez dzienniki angielskie.

Memoryał ten wedle słów *Timesa*, których tu treść dajemy, rozbiera po kolei zarząd każdego z osobna państwa włoskiego, najobszerniéj zastanawia się nad Rzymem przedstawiając potrzebę sekularyzacyi, najmniéj zaś nad krajami do Austryi należącemi. Minister Cavour w piśmie tém dąży do wykazania szkodliwości nie tylko dla Włoch ale i dla Europy, jeżeli Sardynia pozostanie tak, jak dotąd słabą i bezsilną. Oprócz wewnętrznych reform, które hr. Cavour zaleca, pragnie on urządzić tak półwysep, aby zaprowadzić jedność Włoch nie tylko pod względem instytucyj, ale i politycznie.

Corriere mercant. (genueński) donosi pod dniem 10 b. m., iż hr. Chambord przybył w odwiedziny do królowéj Amelii do Nervi, gdzie bawią obecnie książe Nemours i książe Sasko-Koburg Gotajski (zięć królowéj wdowy).

Il Risorgimente ministeryalny dziennik turyński pisze 9 kwietnia, iż z nakazu ministerstwa wojny redukcya armii wkrótce ma nastąpić; polecono także rozpuści rekrutów z klasy 1832 i 1833. Z powodu smutnych wydarzeń w Parmie oddziały wojska sardyńskiego wysłane zostały ku tamecznej granicy. Dzienniki modeńskie i parmeńskie naznaczają pogłoski o wcieleniu tych księstw do Piemontu jako o klepane i czcze wymysły nieprzyjaciół porządku pokoju (p. *Czas* z niedzieli).

Pod Spezią założony ma być obóz obserwacyjny z wojsk wracających z Krymu, takiż sam obóz będzie pod miastem Cagliari. Koszta udziału Sardynii w wojnie wschodniéj wynoszą według urzędowego wykazu przeszło 74 mil. lirów.

Rosya.

Dzisiaj po ukończeniu wojny, Rosya rozpoczyna z największym pośpiechem budowę kolei żelaznych, potrzebnych dla niéj nietylko pod handlowym, ale więcéj jeszcze pod strategicznym względem. Podaliśmy już dawniéj zarys sieci kolei żelaznych, którą chce pokryć kraj cały i pisaliśmy, że w oznaczeniu kierunku tych kolei, zważano więcéj na wojskowe niż na handlowe potrzeby. Trzema kolejami żelaznemi połączone być mają z sobą trzy wierzchołki olbrzymiego trójkąta, którymi są Petersburg, Warszawa i Perekop. Roboty około linii petersburgsko-warszawskiéj rozpoczęte już przed kilku laty, a przerwane przez ciąg wojny, dzisiaj pospiesznie prowadzone będą daléj. Druga linia z Petersburga przez Moskwę, Kremenczuk do Perekopu, jest już w jednéj części, z Petersburga do Moskwy, skończoną; w drugiéj, z Moskwy do Perekopu, dopiero narysowana na gruncie. Nakreślaniem na gruncie trzeciéj linii z Warszawy przez Kijów do Kremenczuka i Perekopu, mają zająć się wkrótce. Z tych trzech wielkich linij—tworzących trzy boki trójkąta, z których dwa, schodzące się w Warszawie, idą wygiętym ku wnętrzu kraju łukiem, wzdłuż zachodnich granic państwa, trzeci zaś przez jego środek wprost z północy na południe — z tych trzech, powtarzamy, głównych linij, wychodzić będą boczne koleje tak ku granicom jak ku środkowi kraju.

Traktat pokojowy jeszcze ratyfikacyi nie otrzymał, a już prospekt na budowę jednéj z tych bocznych kolei żelaznych, z Rygi do Dünaburga obiega na bursie londyńskiéj. Kolej ta ma być budowana kapitałami angielskimi i przez angielskich inżynierów, a na prospekcie dano jéj nazwisko: „Kolej żelazna handlowa rosyjska z Rygi do Dünaburga.“ Rząd rosyjski gwarantuje przedsiębiorcom 4% dochodu. Przyzwolenia na budowę téj kolei, wydawać będzie bursa rygska. Kolej ta przytykać będzie w Dünaburgu do kolei żelaznéj petersburgsko-warszawskiéj, około któréj roboty dosyć już są posunięte.

Królestwo Polskie.

Gazeta rządowa zamieszcza następujące ogłoszenie, iż rząd rosyjski wysprzedaje lub rozdaje magazyny wojskowe w Królestwie Polskiem nagromadzone:

„Książę Główno-dowodzący armiami zachodnią i środkową Namiestnik Królestwa Polskiego, pragnąc przyjść z pomocą mieszkańcom tutejszego kraju, znajdującym obecnie trudność wyżywienia się, rozkazał: aby ze zbywającego w magazynach wojskowych, znajdujących się w guberniach: Warszawskiéj, Lubelskiéj, Płockiéj i Augustowskiéj, zapasu prowiantu użyto na sprzedaż albo na rozpożyczenie, po zniżonych cenach, następującą ilość: mąki czetwerti 22,810; sucharów 18,928; kaszy 1,890. Takowa sprzedaż albo rozpożyczanie prowiantu, będą się odbywały po cenach następujących: ceny ustanowione dla sprzedaży za czetwert w guberniach: Lubelskiéj: mąki rs. 8 kop. 18; kaszy rs. 11 kop. 9. Płockiéj: mąki rs. 9; kaszy rs. 11 k. 32. Augustowskiéj: mąki rs. 9 k. 91; kaszy 11 k. 31. Warszawskiéj: mąki rs. 10 k. 1; kaszy rs. 11 k. 22. W m. Warszawie: mąki rs. 9 k. 39; kaszy rs. 11 k. 62. — Ceny ustanowione na rozpożyczać się mający prowiant: za czetwert w guberniach: Lubelskiéj: mąki rs. 8 kop. 66; kaszy rs. 11 k. 74. Płockiéj: mąki rs. 9 k. 53; kaszy rs. 11 k. 98. Augustowskiéj: mąki rs. 10 k. 49; kaszy rs. 11 k. 97. Warszawskiéj: mąki rs. 10 k. 60; kaszy rs. 11 k. 88. W m. Warszawie: mąki rs. 9 k. 94; kaszy rs. 12 k. 31. — Za czetwert sucharów cena oznaczona została takaż sama, jak i za czetwert mąki. Jeżeliby kto życzył sobie brać prowiant w workach używanych, wtedy dopłaca za każdy worek po kop. 20. — Wydawanie prowiantu tego z magazynów, uskuteczniać się będzie nie inaczej, jak za asygnacyami gubernatorów cywilnych, albo upoważnionych przez nich naczelników powiatów, a ukończone być ma nie późniéj jak do dnia 13go czerwca b. r. — Prowiant sposobem pożyczki wydawany będzie nie inaczéj, jak po przedstawieniu prawnéj kaucyi, lub pewnego poręczenia według uznania gubernatorów; zwrot zaś onego dla uniknienia wszelkich rachunków, ma następować pieniędzmi i nie późniéj jak 1go stycznia 1858 r. bez procentu. O takowem rozporządzeniu księcia główno-dowodzącego armiami zachodnią i środkową Namiestnika Królestwa Polskiego, Komisya rząd. S. W. i D. pospiesza zawiadomić mieszkańców kraju i nadmienia: 1) Ze suchary, znajdujące się w magazynach warszawskich, będą sprzedawane za gotowe pieniądze, małemi częściami, w miejscach obranych na tę sprzedaż przez prezydenta miasta Warszawy; 2) że sprzedany albo wydany sposobem pożyczki prowiant, w żadnym razie nie może powrotnie wejść do magazynów wojskowych, lecz winien być użyty na wyżywienie lub wyrób wódki i że ścisły nad tem nadzór poruczonym został władzom miejscowym administracyjno-policyjnym; 3) że osoby pragnące nabyć prowiant, albo otrzymać go sposobem pożyczki, winny z żądaniami swemi udawać się do gubernatorów cywilnych, lub naczelników powiatowych. — Zarządzający Wydz. R. St. *Biernacki.*“

Turcya

W. Porta wręczyła w pierwszych dniach lutego reprezentantom Francyi i Anglii na zażalenie tychże przeciw rozporządzeniom skazującym na śmierć muzułmanów przechodzących na wiarę chrześciańską, następującą notę, podaną w *Univers*, któréj tekst uzupełnia *hatti* cesarskie z 18go lutego:

Komunikacye jakie W. E. w różnych epokach, a nawet w ostatnich czasach ustnie i pisemnie W. Porcie pod względem kwestyj religijnych czyniłeś, były z naszéj strony przedmiotem głębokiego badania.

JCW. Sułtan ceni wysoko całą ważność znakomitych usług, jakie przyjaźń dostojnego jego sprzymierzeńca, dworu W. Brytanii i innych w ogóle sprzymierzonych, po wszystkie czasy, a szczególniéj w obecnych okolicznościach oddała rządowi jego, a lud ottomański przechowa dla nich w sercach swych wdzięczność niewygasłą.

W. Porta ożywiona jest rzeczywistą chęcią zadośćuczynienia według możności swéj wszystkim pochodzącym od nich żądaniom, a ponieważ z drugiéj strony zna ona ducha obecnych czasów, pospieszam przeto w skutek rozkazu JCW. Sułtana, udzielić W. E. postanowienie uczynione pod tym względem:

W. Porta ponawia i zatwierdza wszelkie zapewnienia, jakie w swym czasie dawała rządom francuskiemu i angielskiemu odnośnie do kwestyi renegatów. W. Porta oświadcza prócz tego, że postanowienie w téj epoce uczynione, zastósowane zostanie na przyszłość do wszystkich renegatów w powszechności.

Podając w sposób najwyraźniejszy to ubezpieczające postanowienie do wiedzy W. E., pochlebiam sobie, że dostojny dwór W. E. zechce widzieć w tem nowy i istotny dowód, że Wysoka Porta nie pragnie stawiać dowolnych trudności żądaniom, których urzeczywistnienie zdaje się być wykonalnem i że z tego tytułu zawiadomienie to przyjmie dwór W. E. z prawdziwem zadowolnieniem.

Korzystam z sposobności itd. (podp.) *Fuad.*

Teatr wojenny.

Środki przedsięwzięte przez mocarstwa zachodnie w ciągu wojny, są dzisiaj, jeszcze przed ratyfikacyą pokoju kolejno odwoływane. *London Gazette* z 9go kwietnia zamieszcza urzędowe obwieszczenie ministerstwa spraw zagranicznych, iż w skutku umowy między wojującemi mocarstwami, blokada wszystkich portów rosyjskich na morzach Baltyckiém, Czarném, Azowskiém, Białém i na oceanie Spokojném zniesioną została. Taż sama *Gazetta* z 10go kwietnia ogłasza postanowienie królowéj powzięte na radzie tajnéj 9go kwietnia, którém usunięty został zakaz wywozu z Anglii broni, amunicyi i wszelkich materyałów wojennych. Równocześnie w portach Wielkiéj Brytanii czynią przygotowania do przewozu wojsk angielskich z Krymu. Wielkie okręty przewozowe, między innemi: „Himalaya“, „Simla“, „Golden Fleece“, „Jason“ i „Calcutta“ otrzymały rozkaz przygować się do podróży na morze Czarne.— We Francyi mówią o zmniejszeniu armii, o postawieniu jéj na stopie pokojowéj, na któréj liczyć będzie 370,000 żołnierzy, i głoszą, że natomiast gwardya cesarska powiększoną zostanie przez zamienienie niektórych pułków liniowych w gwardyjskie i sformowanie kilku nowych pułków jazdy gwardyi. Lecz są to tylko pogłoski, a wielu utrzymuje, iż armia francuzka pozostanie na stopie wojennéj. W Rosyi, prócz rozpuszczenia rekrutów pobranych ostatnim poborem w Królestwie Polskiém, i prócz rozpoczętéj właśnie rozprzedaży części magazynów wojskowych żywności w kraju tym założonych, a które nieużywane, mogłyby się zepsuć — nieuczyniono dotąd żadnego kroku do postawienia wojska na stopie pokojowéj. Rezerwy sformowane w ciągu wojny, a równie liczne jak armia czynna, oraz milicya krajowa licząca dzisiaj 250 kompletnych drużyn a przeto 250,000 ludzi, stoją dotychczas pod bronią.

— Piśmienne wiadomości z krymskiego teatru wojennego sięgają do 29go marca. *Times* podaje dwa listy korespondenta swego z obozu pod Sebastopolem. Pierwszy datowany 25go marca jest następującéj treści: We wszystkich obozach powitano 24go marca wiadomość o narodzeniu się następcy tronu francuzkiego 101 strzałami, a wojska spodziewają się że lada dzień nadejdzie doniesienie o stanowczém zawarciu pokoju, lecz wieść ta niewielkie w pośród nich sprawi ukontentowanie. Tymczasem w obozie angielskim odbywają się wyścigi konne, przedstawienia teatralne i wielkie ćwiczenia wojskowe. W czasie ostatnich manewrów, oddział angielski 6000 ludzi liczący pod dowództwem jenerała Eyre posunął się aż do stanowisk rosyjskich; Rosyanie zdziwieni tym nagłym ruchem i ukazaniem się w pobliżu znacznego korpusu nieprzyjacielskiego z liczną artyleryą i pociągami, kazali dwom brygadom wystąpić na linią dla uważania ruchów nieprzyjaciela. Angielsko-krymska armia dzisiaj dopiéro, kiedy jej już niepotrzeba, znajduje się w wybornym stanie i zdolna do wszelkich manewrów w polu, z powodu zupełnego uorganizowania korpusu pociągów.

W drugim liście, z 29go marca donosi korespondent z obozu sebastopolskiego, że chociaż stan zdrowia wojsk francuzkich nieco się polepszył, wielka jeszcze śmiertelność panuje w téj armii, i Anglicy musieli pożyczyć swoim sprzymierzeńcom nietylko lekarstw i przyrządów szpitalnych, ale nawet posłać im swoich lekarzy. Linia demarkacyjna rozdzielająca nieprzyjacielskie armie jest jeszcze ściśle strzeżona, a chociaż oficerowie francuzcy przechodzą niekiedy Czarną by rozmawiać i bratać się z Rosyanami, w obozie angielskim podobne przekroczenia surowo są karane. Angielski nurek p. Deane zwiedza ciągle dno zatoki sebastopolskiej a w szczególności portu południowego; niedawno dostrzegł na dnie tego portu w pobliżu warowni pawłowskiéj, w miejscu gdzie stał niegdyś most z tratew łączący Korabelnają z Sebastopolem, całą baterye polową wraz z końmi i z kanonierami: działa leżą na dnie morskiém, a przy nich szkielety koni obciągnięte jeszcze rzemienną uprzężą, a jeden szkielet ludzki siedzi jeszcze na siodle, inne porozrzucane do koła. Z téj spoczywającéj na dnie wód bateryi, wydobyto na wierzch pięć dział i dwa jednorogi.

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Kraków 14go kwietnia. Dziś stawiają już kramy na Rynku głównym, przeznaczone dla obcych fabrykantów i kupców, którzy z swojemi towarami zjadą na jarmark mający się rozpocząć w przyszłą środę, to jest 23go kwietnia. Kupcy mający znaczniejsze składy zamawiają sobie rozleglejsze miejsca w domach prywatnych i hotelach. Sachs z Wrocławia najął na skład towarów swoich kilka pokoi w hotelu Drezdeńskim.

Kurs papierów publicznych i pieniędzy.

Wiedeń. *Kursa telegraficzne z dn. 14go kwietnia.* Metaliki 5-procent. $85^3/_4$.— Metaliki $4^1/_2$-proc. $77^3/_8$.— Metaliki 4-proc. $86^{13}/_{16}$. Metaliki 5-proc. z r. 1853 $74^7/_8$. Metaliki 5-proc. z r. 1842 —. — $2^1/_2$-proc. $84^7/_{12}$. — 1-proc. $19^1/_2$ z ciągn. — z 1830 r. 250, 302. — Pożyczka narod. 5-proc. $86^1/_2$. — dto $4^1/_2$-procent. $67^1/_2$. dto z r. 1850 4-proc. 67. — Augsburg $102^1/_4$. — Londyn złr. 10 kr. 3. — Paryż $119^1/_2$. — Akcye Bankowe 1147. — Akcye kolei żel północ. — — Ferdyn. —.— Pożyczka z r. 1851 lit. A. —. — B. —. — Ost-Donau Dampfschif. —.

Kurs krakowski z d. 14 kwietnia. Bankn. austr. ż. $109^1/_2$, płacą 109. — Pruski kurant ż. 108— pł. 107. — Ruble sr. nowe żąd. 104, pł. 103. — Cwanzygiery nowe ż. 113, pł. $112^1/_2$. — Cwancyg. stare ż. 113, pł. $112^1/_2$. — Imperyały żąd. 36, płacą $35^1/_2$. — Dukaty austr. holend. ż. $20^1/_2$, pł. $20^1/_4$. — 20-franki żądają $35^1/_2$, pł. 35. — List zast. polskie z kuponami żąd. $100^1/_4$, pł. $99^1/_2$. — Listy zast. galic. z kuponami ż. 86, pł. 85. — Listy Indemn. z kupon. żąd. 81,— płacą 80.

Przegląd polityczny.

Depesze telegraficzne.

Paryż 12 kwietnia. *Monitor* zamieszcza raport marszałka Pélissiera z dnia 7go t. m. wedle którego stan zdrowia wojska w Krymie zostających coraz więcéj w ogóle polepsza się widocznie, osobliwie tyfus znacznie zmniejszył się.

Paryż 13 kwietnia. *Monitor* dziś opisuje ucztę daną wczoraj w Tuilleryach na cześć pełnomocników konferencyj, na któréj obecni byli członkowie ciała dyplomatycanego i wyżsi urzędnicy państwa. Hr. Buol i lord Clarendon zasiadali po obu stronach Cesarza, hr. Orłow i Ali pasza obok księcia Napoleona. Cesarz wzniósł toast za zgodę monarchów na téj uczcie reprezentowanych, zgodę która szczęśliwie do skutku doprowadzoną została, w słowach: „aby takowa była trwałą, opierała się zawsze na sprawiedliwości i na istotnych a uprawnionych interesach ludów; taką teżona będzie.“

Genua 11 kwietnia. Flotylla amerykańska udaje się naprzód ku cieśninie gibraltarskiéj, gdzie z nią złączą „Susquehannah“ ze Smyrny i 4 inne okręty wojenne z Ameryki; zatem liczyć ona będzie w ogóle 8 żagli. Nie wiadomo jeszcze czy eskadra ta uda się na Atlantyckie lub Śródziemne morze.

Bilans banku francuskiego ogłoszony 11go wykazuje przybytek gotówki o $49^1/_2$ mil. a należytość skarbową o 14 mil.; banknoty zmniejszyły się o $2^3/_4$ miliona.

P. Falloux wybrany został członkiem akademii.

Na posiedzeniu Izby niższéj parlamentu w Londynie w d. 10 wieczór, na zapytanie Mr. Ewarta lord Palmerston przyrzekł zażądać od Rosyi większych swobód dla handlu obcego, ale chwilę obecną poczytał za przedwczesną. Na następnem posiedzeniu 11go w nocy lord John Russell wniósł swój bil o wychowaniu. Ministrowie bronili go słabo i nie wszyscy, a konserwatyści i peeliści potępiali go. Bil ten upadł 158 głosami przeciw 260. Bil o przypuszczeniu żydów do parlamentu przeszedł w Izbie niższéj większością 38 głosów. Nie pierwszy on raz już przechodzi w téj Izbie, lecz Izba wyższa wciąż go odrzuca i zapewne i teraz odrzuci.

Według *Constitutionnela* wysłaną zostanie komisya mieszana złożona z reprezentantów mocarstw zawierających umowę i z delegowanych z Księstw Naddunajskich, która będzie zupełnie od Porty niezawisłą i obradować ma naprzód w Bukareszcie, a następnie w Jassach. Dopóki zaś nie zda sprawy z czynności, co rychło nastąpić nie może, *status quo* dzisiejszy zachowanym zostanie.

Pogłoski krążą, że Austrya wydała okólnik 5go b. m. do ajentów dyplomatycznych wykładający politykę swoją w sprawie wschodinéj.

Przyjechali od 12 do 14 kwietnia.

HOTEL DREZDEŃSKI. Jan Netrebski właściciel z Poznańskiego. Józef Baldauf c. k. urzędnik z Bochni. Franciszek Böhm budowniczy z Jaworznia. Ferdynand Schoff górnik z Jaworznia. Henryk Kriegshaber z żoną wł. dóbr z Wiednia. Franciszek Rath z Jaworznia. Eliza Schlichter z Paryża.

HOTEL ROSYJSKI. Ksiądz Antoni Gałecki dziekan z Tarnowa. Antoni Rogawski wł. dóbr z Polski. Ferdynand Aleksy fabrykant z Wiednia.

KOLEJ ŻELAZNA
codziennie

Pociągi osobowe odchodzą z Krakowa:

Do Dębicy { o godzinie 12téj min. 35 po połud. / o godzinie 10téj min. 35 w nocy.

Do Oświęcima { o godzinie 4téj min. 35 z rana. / o godzinie 2éj min. 40 po połud.

Przychodzą do Krakowa:

Z Dębicy { o godzinie 3éj min. 20 z rana. / o godzinie 1éj min. 40 po południu.

Z Oświęcima { o godzinie 11téj min. 25 przed połud. / o godzinie 9téj min. 15 wieczorem.

TREŚĆ DZIENNIKA URZĘDOWEGO
do Gazety Lwowskiéj.

Zawezwania. C. k. sąd obwodowy Złoczowski: pana Alojzego Skorupkę Padlewskiego lub jego sukcesorów, term. staw. 1go lipca r. b. — Sąd obw. Tarnopolski: wierz. hip. dóbr Polowce w obw. Czortkowskim; term. do 31go maja r. b. — Sąd obw. Stanisławowski: wierz. hip. dóbr Targowicy: term. do 15 maja r. b. — Sąd obw. Przemyski: wierz. hip. dóbr Leśniowice w obw. Przemyskim; term. do 15 czerwca r. b. — Tenże sąd: wierz. hip. dóbr Griazowa w obw. Sanockim; term. do 15go czerwca r. b. — Tenże sąd: wierz. hip. dóbr Baligród, Bystre Stężnica w obw. Sanockim term. do 15go czerwca 1856. — Tenże sąd: wierz. hip. dóbr Pakoszówka i Lalin w obw. Sanockim term. do 15 czerwca r. b.

Konkursa. Posada kancelisty (350) przy c. k. urz. obw. w Przemyślu, term. pod. do 30 kwietnia r. b. Posady tłumaczów rosyjskiego, francuskiego, włoskiego i hebrajskiego języka przy sąd. obw. w Złoczowie, term. w 4 tyg. od ostatniego zamieszczenia w *Gaz. Lwows.* Posada aktuaryusza przy urzęd. miesz. w Jaworowie (400 złr.) term. podania w Przemyślu do 30 kwietnia. — Kilka posad nadzorców przy budowie gościńców (25 złr. miesięcznie) w obrębie zarządu lwowskiego; term. pod. do 30 kwietnia r. b. — Posada prowizoryczna zarządcy przy chrześciańskim szpitalu w Tarnopolu (200 złr.), termin pod. do 20 maja r. b.

Licytacye. W d. 25 kwietnia 5 i 9 maja wydzierżawienie dóbr Szeptyce w obw. Samborskim (cena wyw. 2400 złr. rocznie). — W dniu 14 i 24 kwietnia naprawa gościńca w okręgu drogowym kołomyjskim (cena wyw. 3284 złr.)

Wiadomości handlowe i przemysłowe.

Lwów 11go kwietnia. Na naszym dzisiejszym targu sprzedawano półkorzec pszenicy (78 funt. wied.) po 6 r. 2 k.; żyta (73 ft.) 4 r. 9 k.; jęczmienia (63 ft.) 3 r. 49 k.; owsa (41 ft.) 2 r. 15 k.; hreczki 3 r. 34 k.; jagieł 4 r. 48 k.; grochu 6 r.; fasoli 3 r. 51 k.; ziemniaków 2 r. 22 kr.; — wied. cetnar siana po 49 k.; słomy paszněj 49 k., podściółki $43\frac{1}{2}$ k.; — za sąg drzewa bukowego płacono 13 r. 10 k., dębowego 11 r. 20 k., sosnowego 11 r. 36 k.; — kwarta krup pszennych kosztowała $12\frac{1}{2}$ k., jęczmiennych $6\frac{1}{4}$ k., jaglanych $7\frac{1}{2}$ k.; mąki pszennéj 7 k., żytniej 4 k.; — funt lwowski masła 22 k., szmalcu wieprzowego 21 k. m. k.

Gdańsk 10 kwietnia. Po przejściu chwilowego popłochu targi na pszenicę wzmocniły się a w ostatni poniedziałek za dobre ziarno chętnie zeszłotygodniowe najwyższe płacono ceny, a przy szczupłych zasobach i ogromnych potrzebach konsumcyi, znaczne zniżenie wartości pszenicy w opinii publicznéj jest rzeczą zupełnie nie podobną, zwłaszcza że dowozy lądowe na targi coraz się zmniejszają co okazuje pewne wyczerpanie zasobów w ręku rolników znajdujących się.

W ciągu tygodnia dostarczono do Londynu:

	pszen.	jęczm.	owsa	bobu grochu	siem. ln. rzep.	mąki cent.
z kraju	5,165	2,378	9,144	805	—	32,092
z zagr.	14,427	—	8,566	1,287	27,106	5,483

Targi szkockie, irlandzkie i prowincyonalne trzymały się mocno po większéj części z podwyższeniem cen.

W Holandyi i Hamburgu na pszenicę było lepsze żądanie. We Francyi również przy fluktuacyach ceny się dobrze trzymały; a wiele targów prowincyonalnych z materyalną zamknęły się poprawą.

Na naszéj giełdzie tylko konsumenci kupowali pszenicę po najwyższych ostatnich notowaniach lecz ze sprzedaży małych z nędzną wagą partyjek niepodobną uformować cen normalnych targowych.

Żyto bardzo znacznie spadło i od ośmiu dni możemy zniżenie do 50 guld. na łaszcie notować. Piękne szwedzkie ziarno 118 f. ważące sprzedano po 496 guld.

Czas mamy pogodny i ciepły z przechodzącemi deszczami. Dotąd żaden ładunek pszenicy żadna partya drzewa z Polski nie przyszła.

Kursa zamian: Hamburg 45. Amsterdam 102. — Paryż — Londyn $202\frac{3}{4}$. — Warszawa 93.

Aleksander Makowski & Comp.

Inseraty.

We środę, to jest 16 kwietnia r. b. jako w rocznicę śmierci, odprawiać się będzie o godz. 10 zrana Nabożeństwo żałobne w kościele OO. Kapucynów za duszę śp. Maryanny z hr. Kuczkowskich Kiełczewskiéj. (790)

C. k. Teatr niemiecki.

We wtorek 15 kwietnia wystąpią w operze Donizettego p. t. **DOM SEBASTYAN król portugalski**, pan *Keller* pierwszy barytonista z sceny lwowskiéj (w przejeździe swoim do Warszawy) w roli „Abayaldosa" — po raz ostatni pani *Herrmann Czillag* w roli „Zaydy" — po raz siodmy pan *Weiss* w roli „Dom Sebastyana".

We środę 16 kwietnia **HUGONOCI i noc ś. Bartłomieja** czyli **Wesele krwawe**, wielka historyczna opera w 5ciu aktach przez Scribego, muzyka Meyerbeera. Pani *Palm-Spazzer* wystąpi w roli „Walentyny" i pan *Weiss* w roli „Raula".

C. k. Teatr polski.

We czwartek 17 kwietnia pierwszy występ pana *Leona Karsznickiego* artysty teatru lwow. **KOBIETY z KAMIENIA**, dramat w 5ciu aktach ze śpiewami z francuskiego p. Teodora Barriére i Lombarda Thibaut, tłomaczona p. J. Jasińskiego. Akt pierwszy stanowi Prolog, muzyka p. J. Stefaniego, w akcie drugim śpiew p. E. Montaubrye. Pan *Karsznicki* wystąpi w roli „Dyogenesa".

W poniedziałek 21 kwietnia na benefis pani *Józefy Radzyńskiéj* **DRUGA ŻONA**, komedya nowa J. Korzeniowskiego w 3ch aktach, na zakończenie **Pepita w Słomnikach**, fraszka w 1nym akcie przez W. Ł. A. dla beneficyantki napisana.

Wkrótce na tutejszéj scenie przedstawione będą: **ELŻBIETA królowa angielska** czyli **Hrabia Essex** dramat w 5ciu aktach z nową garderobą; — i **Królowa MAŁGORZATA** czyli **Rzeź ś. Bartłomieja**, historyczny dramat w 4ch aktach a 8miu obrazach.

Do dzisiejszego numeru dołącza się DODATEK URZĘDOWY.

SPOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE.

Dnia	Godzina	Wys. bar. w lin. par. przy 0°Reaum.	Stan ciep. podług Reaumura	Wilgotn. powietrza względna	Kierunek i natężenie wiatru	Stan nieba	Zjawiska napowietrzne	Zmiana ciepła w ciągu dnia od	do
12	2	329‴05	+12°6	41	pł. zachodni słaby	pogoda z chmurami			
	10	328 51	+ 7 8	72	wschodni „	pogoda		†3°0	+13°0
13	6	328 16	+ 5 5	82	„ „	pogoda z chmurami			
	2	327 86	+17 2	40	pł. wschodni słaby	„			
	10	327 84	+10 9	68	zachodni „	„		†4 5	+17°3
14	6	326 96	+ 6 6	88	„ „	pogoda			

Antoni Kłobukowski Redaktor odpowiedzialny. w Drukarni Czasu. *Czapliński Antoni* rządzca drukarni.

Dodatek do N. 87 Dziennika „CZAS“ z d. 15 Kwietnia 1856.

URZĘDOWE.

[Z. 1256.] **Edictal-Vorladung.** (760-2-3)

Von Seiten des Gorlicer k. k. Bezirksamtes werden nachstehende für das Jahr 1856 auf den Assentplatz beruffenen Militärpflichtlinge hiemit aufgefordert, im Verlaufe von Sechs Wochen in ihre Heimath zurückzukehren, ihrer Militärpflicht um so gewisser nachzukommen, als dieselben nach Verlauf dieser Erscheinungsfrist nach den bestehenden Rekrutirungs-Vorschriften als Militärflüchtlinge behandelt werden würden, und zwar:

HNr. 19	Aus Bielanka:	Bugno Lorenz	GJahr 1835
„ 16	—	Dudzik Wanio	„ ——
„ 61	—	Jurczak Aftan	„ ——
„ 31	—	Leszkin Maxym	„ ——
„ 50	—	Dziweczka Theodor	„ 1834
„ 19	—	Bugno Josef	„ 1833
„ 24	—	Czubik Klemens	„ ——
„ 40	—	Klimkowski Gregor	„ ——
„ 47	—	Marczyk Nikolaus	„ ——
„ 22	—	Repela Gregor	„ 1831
„ 7	—	Jaśkowski Wasyl	„ 1830
„ 90	Aus Blechnarka:	Rydzyk Jacko	„ 1835
„ 63	—	Sysko Jacko	„ ——
„ 10	—	Żydyk Michael	„ ——
„ 16	—	Barian Hryć	„ 1834
„ 24	—	Wrańczak Jacko	„ ——
„ 52	—	Bibko Stefan	„ 1833
„ 88	—	Biszko Andreas	„ ——
„ 20	—	Dziubin Jlko	„ ——
„ 91	—	Demian Michael	„ ——
„ 31	—	Hryn Johann	„ ——
„ 82	—	Rydzyk Johann	„ ——
„ 29	—	Semanisko Fezko	„ ——
„ 31	—	Hryn Wasyl	„ 1832
„ 19	—	Rydzyk Paul	„ ——
„ 32	—	Rydzyk Jurko	„ ——
„ 91	—	Demian Stefan	„ 1831
„ 8	—	Dziubin Anton	„ 1830
„ 82	—	Rydzyk Leszko	„ ——
„ 33	—	Solarz Gentro	„ ——
„ 68	—	Bibko Dańko	„ 1829
„ 70	—	Biszko Maxym	„ ——
„ 65	—	Kopcia Macko	„ ——
„ 32	—	Rydzyk Stefan	„ ——
„ 8	Aus Bodaki:	Dudza Fezko	„ 1835
„ 14	—	Kret Hnat	„ 1832
„ 17	—	Rak Wasyl	„ 1830
„ 97	Aus Dominikowice:	Siradzki Franz	„ 1834
„ 114	—	Klara Anton	„ 1833
„ 11	—	Stec Michael	„ 1831
„ 66	—	Siradzki Andreas	„ 1829
„ 101	—	Owczarz Philip	„ ——
„ 147	—	Grondalski Ludwig	„ ——
„ 91	Aus Gładyszów:	Garlicki Alexander	„ 1835
„ 90	—	Szmayda Makary	„ ——
„ 24	—	Bodoń Stefan	„ 1834
„ 99	—	Dziamba Isidor	„ ——
„ 71	—	Tiemtis Nik. recte Feciuta	——
„ 96	—	Telep Basil	GJahr ——
„ 84	—	Bochniewicz Franz	„ 1833
„ 75	—	Gągola Josef	„ ——
„ 40	—	Gbur Nikolaus	„ ——
„ 82	—	Jacewicz Leon	„ ——
„ 19	—	Kołek Seman	„ ——
„ 72	—	Szmayda Teodor	„ ——
„ 87	—	Ryczak vel Tenerowicz Josef	„ ——
		Wojtasiewicz Titus	„ 1832
„ 14	—	Bodań Titus	„ ——
„ 41	—	Gbur Julian	„ ——
„ 42	—	Proc Johann	„ ——
„ 77	—	Szmayda Paul	„ ——
„ 65	—	Skirpak Josef Johann	„ ——
„ 75	—	Jaciewicz Gabriel	„ 1831
„ 4	—	Szmayda Joahim	„ 1830
„ 10	—	Kobak Joahim	„ ——
„ 19	—	Kwoczka Lukas	„ 1829
„ 18	—	Szmayda Anton	„ ——
„ 72	—	Fedorko Theodor	„ ——
„ 21			
„ 22	Aus Hańczowa:	Demay Andreas	„ 1835
„ 27	—	Hutko Sacharias	„ ——
„ 90	—	Sabba Perun	„ ——
„ 31	—	Skirko Georg	„ ——
„ 11	—	Tchurz Justin	„ 1833
„ 41	—	Dedla Moses	„ 1834
„ 67	—	Doszna Barthol.	„ ——
„ 65	—	Garlicki Alexander	„ ——
„ 111	—	Hodyncio Ananias	„ ——
„ 90	—	Jonek Athanas	„ ——
„ 2	—	Marcz Konrad	„ ——
„ 57	—	Mikulak Andreas	„ ——
„ 60	—	Mikulak Johann	„ ——
„ 65	—	Mikiewicz Johann	„ ——
„ 51	—	Onuszczak Timoteus	„ ——
„ 73	—	Sokół Daniel	„ ——
„ 12	—	Biszko Michael	„ 1833
„ 48	—	Durkoł Gregor	„ ——
„ 131	—	Fecica Jakob	„ ——
„ 25	—	Grogos Thomas	„ ——
„ 83	—	Onuszczak Jakob	„ ——
„ 27	—	Stoiło David	„ ——
„ 120	—	Stekla Sabbin	„ ——
„ 15	—	Proc Jakob	„ 1832
„ 62	—	Mikulak Wasyl	„ 1831
„ 57	—	Mikulak Gregor	„ ——
„ 51	—	Onuszczak Johann	„ ——
„ 83	—	Onuszczak Onufry	„ ——
„ 82	—	Wąsacz Dionisius	„ ——
„ 61	—	Czopor Wasyl	„ 1830
HNr. 114	Aus Hańczowa:	Czyzda Job	G.Jahr 1830
„ 74	—	Fecica Mathias	„ ——
„ 97	—	Kossak Johann	„ ——
„ 38	—	Szpak Benedikt	„ ——
„ 11	—	Tchurz Emil	„ ——
„ 118	—	Damay Cirill	„ 1829
„ 74	—	Fecica Theodor	„ ——
„ 39	—	Kuzynczak Filipp	„ ——
„ 6	—	Michaleńko Daniel	„ ——
„ 135	—	Michal Justin	„ ——
„ 60	—	Mikulak Paul	„ ——
„ 2	Aus Klimkówka:	Dzigosz Wasyl	„ 1835
„ 12	—	Fedorczak Seman	„ ——
„ 12	—	Drąg Albert	„ ——
„ 10	—	Drotarczyk Benedikt	„ 1834
„ 38	—	Howaniec Wasyl	„ ——
„ 33	—	Halczak Benedikt	„ ——
„ 7	—	Rydzay Harasin	„ 1833
„ 13	—	Raczkowski Peter	„ ——
„ 12	—	Fedorczyk Michael	„ 1832
„ 35	—	Szymonczyk Jucko	„ 1831
„ 51	—	Hudak Peter	„ 1830
„ 62	—	Drąg Josef	„ ——
„ 24	Aus Kunkowa:	Tymczak Ilko	„ 1834
„ 28	—	Dzwonczyk Basyl	„ ——
„ 7	—	Rączkowski Peter	„ 1833
„ 10	—	Spiewek Onufry	„ ——
„ 24	—	Tymczak Andreas	„ 1832
„ 24	—	Tymczak Wanio	„ 1830
„ 47	—	Dzwończyk Lukas	„ ——
„ 27	Aus Kwiatoń:	Lukaszyk Ason	„ 1835
„ 15	—	Dziamba Sofron	„ ——
„ 22	—	Cuper Osyf	„ 1833
„ 35	—	Pyrż Demizian Maxym	„ ——
„ 20	—	Myśliwiec vel Cuper Hnat	——
„ 12	—	Kościów Dantro	„ 1832
„ 18	—	Halczyk Osyf	„ ——
„ 15	—	Dziamba Paul	„ 1829
„ 39	—	Nedwid Paul	„ ——
„ 34	Aus Konieczna	Czegień Wanio	„ 1835
„ 53	—	Juszczak Leszko	„ ——
„ 59	—	Suchowacki Mikita	„ ——
„ 64	—	Czegień Michael	„ ——
„ 28	—	Bajus Wasyl	„ 1834
„ 11	—	Czegień Seman	„ ——
„ 77	—	Greszak Jacko	„ ——
„ 11	—	Grünspan Benjamin	„ ——
„ 44	—	Ksenicz Michal	„ ——
„ 72	—	Rynowicz Lukas	„ ——
„ 3	—	Stasiak Mathias	„ ——
„ 45	—	Weniger Josef	„ ——
„ 21	—	Slepko Ivan	„ 1833
„ 59	—	Suchowacki Andreas	„ ——
„ 63	—	Bołdys Semar	„ 1832
„ 25	—	Kawała Paul	„ ——
„ 44	—	Ksenicz Osyf	„ ——
„ 32	—	Młynarz Demko	„ ——
„ 30	—	Młynaryk Andreas	„ ——
„ 3	—	Stasiak Paul	„ ——
„ 71	—	Stasiak Wasyl	„ ——
„ 13	—	Dupczyk Andreas	„ 1831
„ 17	—	Dziamba Fetzko	„ ——
„ 2	—	Hutyra Wanio	„ ——
„ 40	—	Ksenicz Alfan	„ ——
„ 54	—	Tyrchanik Maxym	„ ——
„ 49	—	Uzda Maxym	„ ——
„ 51	—	Tymczko Wanio	„ 1830
„ 77	—	Groszczak Gmiter	„ ——
„ 46	—	Konieczny Michael	„ ——
„ 16	—	Makarycz Maxym	„ ——
„ 32	—	Młynaryk Ivan	„ ——
„ 77	—	Groszczak Stefan	„ 1829
„ 11	Aus Leszczyny:	Demeniak Fezko	„ 1834
„ 44	—	Karpiak Emil	„ ——
„ 14	—	Wójłowicz Hrycz	„ ——
„ 23	—	Graca Wasyl	„ 1833
„ 9	—	Rydycz Harasin	„ ——
„ 6	—	Raczkowski Johann	„ 1832
„ 31	—	Cap Aftan	„ 1831
„ 8	—	Tayfryk Wanio	„ ——
„ 10	—	Młynarski Andreas	„ ——
„ 3	—	Rusiniak Stefan	„ ——
„ 19	—	Wójłowicz Stefan	„ 1830
„ 41	—	Kurlak Nikolaus	„ ——
„ 19	—	Wójłowicz Stefan	„ ——
„ 13	—	Cap Emil	„ ——
„ 51	—	Rogal Milko	„ 1829
„ 16	—	Wójłowicz Leschko	„ ——
„ 3	Aus Łosie:	Dudra Joachim	„ 1835
„ 70	—	Kuryło Anton	„ ——
„ 41	—	Smarz Dyonisius	„ ——
„ 114	—	Simeczko Stefan	„ ——
„ 51	—	Feleszczak Onufry	„ ——
„ 9	—	Dudra Danko	„ ——
„ 27	—	Krułyło Tymko	„ ——
„ 49	—	Rumik Felix	„ 1834
„ 6	—	Dobrosiewicz Georg	„ 1834
„ 3	—	Dudra Simon	„ ——
„ 79	—	Dudko Josef	„ ——
„ 2	—	Fekuła Fimko	„ ——
„ 45	—	Gall Teodor	„ ——
„ 61	—	Kuś Lukas	„ ——
„ 36	—	Muniła Maxym	„ ——
„ 22	—	Paluszek Peter	„ ——
„ 26	—	Spulnik Georg	„ ——
„ 15	—	Żak Viktor	„ ——
„ 16	—	Jankowicz Andreas	„ 1833
„ 50	—	Lukaszyk Nikodem	„ ——
„ 53	—	Kareł Osyf	„ ——
„ 114	—	Simoczko Timko	„ ——
„ 20	—	Giza Nikolaus	„ 1832
„ 74	—	Górnik Michael	„ ——
HN. 72	Aus Łosie	Żak Jurko	GJahr 1832
„ 9	—	Grac Osyf	„ 1831
„ 19	—	Giza Osyf	„ ——
„ 48	—	Król Osyf	„ ——
„ 99	—	Kliszcz Konstant	„ ——
„ 114	—	Simoczko Wasyl	„ ——
„ 116	—	Zawiślak Wasyl	„ ——
„ 7	—	Fekuła Peter	„ 1830
„ 68	—	Gurnik Wanio	„ ——
„ 53	—	Kareł Peter	„ ——
„ 56	—	Rogoc Konrad	„ ——
„ 87	—	Teleszczak Lukas	„ ——
„ 108	—	Telech Wasyl	„ ——
„ 51	—	Teleszczak Johann	„ 1829
„ 5	aus Ług	Tuszkanicz Wasyl	„ 1835
„ 44	—	Fusiak Leschko	„ ——
„ 12	—	Szpiak Prokop	„ ——
„ 32	—	Fusiak Mathias	„ ——
„ 26	—	Petryś Iwan	„ 1834
„ 29	—	Król v. Bałdys Josef	„ 1833
„ 39	—	Fusiak Osyf	„ ——
„ 28	—	Król Maxym	„ ——
„ 43	—	Padła Iren	„ ——
„ 20	—	Thurz Daniel	„ ——
„ 15	—	Paranicz Gregor	„ 1832
„ 35	—	Krol Johann	„ 1831
„ 7	—	Obuszczak Andreas	„ ——
„ 26	—	Petrysz Maxym	„ ——
„ 19	—	Kodak Mathias	„ 1830
„ 8	—	Manosz Anton	„ ——
„ 39	—	Tchurz Fezko	„ ——
„ 31	—	Jaciewicz Johann	„ 1829
„ 13	—	Spiak Maxym	„ ——
„ 15	—	Marycz Johann	„ ——
„ 41	—	Filak Gabriel	„ ——
„ 44	—	Żuraw Theodor	„ ——
„ 3	Aus Małastów	Adam Michael	„ 1835
„ 21	—	Ciciła August	„ ——
„ 24	—	Czpień Thomas	„ ——
„ 56	—	Grywna Xenifon	„ ——
„ 53	—	Rotko v. Tanicz Thomas	——
„ 39	—	Skirpan Daniel	„ ——
„ 9	—	Ciciła Tymko	„ 1834
„ 31	—	Pecylak Peter	„ ——
„ 5	—	Boczoń Paul	„ 1833
„ 40	—	Skirpan Teofil	„ ——
„ 17	—	Tanicz Teofil	„ ——
„ 45	—	Kirtak Daniel	„ 1832
„ 52	—	Rusinko Maxim	„ ——
„ 32	—	Rusinko Michael	„ ——
„ 12	—	Szopa Theodor	„ ——
„ 18	—	Bajus Cyprian	„ 1831
„ 9	—	Ciciła Simeon	„ ——
„ 51	—	Grywna Anton	„ 1830
„ 33	—	Zelem Wasyl	„ ——
„ 77	Aus Pentna	Tarbai Paul	„ 1835
„ 79	—	Bazarnik Teofil	„ ——
„ 47	—	Spień Jurko	„ ——
„ 90	—	Krupa Dionisius	„ 1834
„ 17	—	Michalik Johann	„ ——
„ 17	—	Michalik Peter	„ ——
„ 80	—	Michalik Dimiter	„ ——
„ 92	—	Mowczan Jakob	„ ——
„ 20	—	Rusinko Daniel	„ ——
„ 16	—	Stopień Peter	„ ——
„ 31	—	Turbey Leon	„ ——
„ 35	—	Wancko Hritz	„ ——
„ 65	—	Wolniak Michael	„ ——
„ 40	—	Hussak Titus	„ 1833
„ 52	—	Hliwa Alexander	„ ——
„ 47	—	Czpień Dionisius	„ 1832
„ 93	—	Czpień Maxym	„ ——
„ 83	—	Żurkowski Julian	„ ——
„ 15	—	Czpień Julian	„ 1831
„ 81	—	Hliwa Teofil	„ 1830
„ 9	—	Mowczan Peter	„ ——
„ 31	—	Wędzilak Anton	„ ——
„ 20	—	Rusińko Johann	„ 1829
„ 34	Aus Rzegonina	Baczarowski Dimitr	„ 1835
„ 22	—	Kostyk Michael	„ 1834
„ 4	—	Pacołta Georg	„ ——
„ 1	—	Strzelecki Johann	„ 1832
„ 10	—	Bodak Tymko	„ 1831
„ 9	—	Kołtko v. Staszczak Wanio	——
„ 36	—	Kostyk Osyf	„ 1830
„ 23	Aus Przysłup	Cap Lukas	„ 1834
„ 11	—	Kapeluch Isidor	„ 1833
„ 3	—	Adamiak Michael	„ 1832
„ 13	—	Donner Dawid	„ ——
„ 8	—	Kapeluch Mitrifon	„ 1830
„ 21	—	Ciuryk Jakob	„ 1830
„ 4	Aus Regetów niżny	Obuch Iwan	„ 1835
„ 35	—	Tutko Rafał	„ ——
„ 19	—	Koreń Johann	„ 1834
„ 48	—	Koreń Johann	„ ——
„ 29	—	Obuch Johann	„ ——
„ 19	—	Koreń Henz	„ 1833
„ 2	—	Pieniewiec Lukas	„ ——
„ 18	—	Obuszkiewicz Daniel	„ 1832
„ 29	—	Obuch Anton	„ ——
„ 40	—	Obuch Konstant	„ 1831
„ 1	—	Sterankowicz Dionisius	„ ——
„ 35	—	Łabuda Timko	„ 1830
„ 15	—	Wasil Hanz	„ ——
„ 49	—	Dziubak Andreas	„ 1829
„ 82	Aus Regetow wyżny	Dziubak Prokop	„ 1835
„ 75	—	Wolowacz Andreas	„ ——
„ 35	—	Wołczko Peter	„ 1834
„ 2	—	Gazda Wasyl	„ 1833
„ 29	—	Hubik Wasyl	„ ——
„ 75	—	Wołowacz Wasyl	„ ——
„ 49	—	Dziubak Wasyl	„ 1832
HNr. 84	Aus Regetow wyżny	Łabuda Tymko	GJahr 1831
„ 46	—	Waczur Stefan	„ ——
„ 30	—	Dziubak Teofil	„ 1830
„ 16	—	Głodko Hawryło	„ ——
„ 39	—	Wołczko Assafat	„ ——
„ 54	—	Hubiak Andreas	„ 1829
„ 25	Aus Ropica ruska	Tokarski Franz	„ 1835
„ 6	—	Kaszczyk Maxym	„ 1834
„ 83	—	Niszczoł Mathias	„ 1833
„ 24	—	Łączkowski Martin	„ ——
„ 29	—	Strużlikowicz Alexander	——
„ 45	—	Pirogowicz Peter	„ ——
„ 20	—	Kaszczyk Aleksander	„ 1832
„ 67	—	Madejski Johann	„ ——
„ 20	—	Pasternak Alexander	„ ——
„ 63	—	Spiwak Michael	„ ——
„ 25	—	Tokarski Michael	„ ——
„ 83	—	Niszczoł Teofil	„ 1831
„ 41	—	Smarz Ambrosius	„ ——
„ 21	—	Macko Fecko	„ 1830
„ 25	—	Tokarski Lorenz	„ ——
„ 38	—	Czpień Johann	„ 1829
„ 83	—	Niszczoł Osyf	„ ——
„ 47	Aus Ropki	Dubiński Hryz	„ 1835
„ 54	—	Telech Zacharias	„ ——
„ 6	—	Pawliczak Nikolaus	„ 1834
„ 57	—	Dubiński Nikolaus	„ 1832
„ 33	—	Fedorczak Cyril	„ 1831
„ 45	—	Fedorczak Teofil	„ ——
„ 38	—	Pilowicz v. Kania Benedikt	——
„ 28	—	Syssak Porfir	„ ——
„ 55	—	Horbal Danko	„ 1830
„ 24	—	Błaszczak Jakób	„ 1829
„ 100	Aus Ropa	Kordyl Ludwik	„ 1835
„ 218	—	Harmata Michael	„ 1834
„ 161	—	Korzeń Peter	„ ——
„ 215	—	Karpiński Adalbert	„ ——
„ 212	—	Korzeń Peter	„ ——
„ 174	—	Broński Franz	„ 1833
„ 48	—	Ruwiński Jakob	„ ——
„ 101	—	Dorosiewicz Michael	„ ——
„ 45	—	Smoła Michael	„ ——
„ 211	—	Sitarczyk Franz	„ ——
„ 151	—	Smoła Mathias	„ ——
„ 217	—	Ruwiński Michael	„ 1832
„ 92	—	Druzik Martin	„ ——
„ 282	—	Druzik Michael	„ ——
„ 183	—	Jobczyk Martin	„ ——
„ 124	—	Smoła Michael	„ ——
„ 44	—	Trojan Martin	„ ——
„ 131	—	Tulej Josef	„ ——
„ 46	—	Trojanowicz Paul	„ ——
„ 174	—	Broński Paul	„ 1831
„ 141	—	Kusiak Thomas	„ ——
„ 189	—	Broński Casimir	„ ——
„ 235	—	Korzeń Nikolaus	„ ——
„ 282	—	Druzik Johann	„ 1830
„ 289	—	Kukla Paul	„ ——
„ 72	—	Broński Benedikt	„ ——
„ 269	—	Lichoń Anton	„ ——
„ 132	—	Druzik Andreas	„ 1829
„ 139	—	Drąg Andreas	„ ——
„ 171	—	Korzeń Johann	„ ——
„ 211	—	Sitowski Johann	„ ——
„ 32	Aus Rychwałd	Czermowski Peter	„ 1835
„ 93	„	Koman Stefan	„ ——
„ 121	„	Rączkowski Josef	„ ——
„ 123	„	Kiełbasik Ambrosius	„ ——
„ 8	„	Zanowiak Johann	„ 1834
„ 46	„	Dewończyk Leon	„ ——
„ 47	„	Liptak Samuel	„ ——
„ 58	„	Kowalczyk Pantaleon	„ ——
„ 67	„	Kiełbasik Sebastian	„ ——
„ 104	„	Cap Paul	„ ——
„ 132	„	Ordzyk Peter	„ ——
„ 9	„	Pisarczyk Simon	„ 1833
„ 17	„	Warchałek Stefan	„ ——
„ 24	„	Czerniewski Nikolaus	„ ——
„ 30	„	Pisarczyk Seman	„ ——
„ 55	„	Zydziak Johann	„ ——
„ 8	„	Zanowczak Nicefor	„ 1832
„ 33	„	Homick Damian	„ ——
„ 73	„	Stańczak Hilary	„ ——
HNr. 89	—	Feciuch Andreas	GJahr 1832
„ 111	—	Czyczyło Wanio	„ ——
„ 123	—	Lewiński vel Fugel Semann	——
„ 6	—	Szewczyk Blasius	„ 1831
„ 78	—	Zanowczak Mathias	„ ——
„ 9	—	Sysaczyk Daniel	„ 1830
„ 16	—	Liptak Paul	„ ——
„ 42	—	Feciura Fecko	„ ——
„ 106	—	Zanowczak Wanio	„ ——
„ 19	—	Hudnik Peter	„ 1820
„ 77	—	Sieleta Gregor	„ ——
„ 47	Aus Sękowa	Wasula Basyl	„ 1835
„ 52	—	Zacharyasz Franz	„ 1834
„ 19	—	Skurka Franz	„ 1832
„ 36	—	Szloch Johann	„ ——
„ 14	—	Tenerowicz Franz	„ ——
„ 25	—	Tenerowicz Andreas	„ ——
„ 50	Aus Skwirtne	Dziambuła Ambrosius	„ 1834
„ 22	—	Żabowski Andreas	„ 1833
„ 32	—	Biliczniański Peter	„ ——
„ 13	—	Gerak Philip	„ 1832
„ 34	—	Pyrz Dimitro	„ ——
„ 15	—	Zubiel Anton	„ 1831
„ 36	—	Zubiel Dańko	„ ——
„ 59	—	Maryan Waino	„ ——
„ 30	—	Żyła Josef	„ 1830
„ 32	—	Biliczniański Osyf	„ ——
„ 47	—	Stańczyk Nikolaus	„ 1820
„ 56	—	Kłop Wesyl	„ ——

HNr.	63	Aus Smerekowiec	Hudoba Jlko	GJahr	1835
»	57	—	Jasiński Chryzostom	»	1834
»	28	—	Pupczyk Jurko	»	—
»	34	—	Pupczyk Kantius	»	—
»	100	—	Petryszyn Paul	»	—
»	100	—	Petryszyn Anton	»	—
»	6	—	Stach Klemens	»	—
»	79	—	Gbur Titus	»	1833
»	117	—	Pirati Theodor	»	—
»	68	—	Choraczkiewicz Wanid	»	—
»	45	—	Chudoba Daniel	»	—
»	41	—	Chudoba Dyonisy	»	—
»	75	—	Pupczyk Zacharyasz	»	—
»	71	—	Smereczniak Anton	»	—
»	49	—	Thurz Anton	»	—
»	96	—	Waszczyszak Jlko	»	—
»	121	—	Danusiar Konstant	»	1832
»	63	—	Hudoba Theophil	»	—
»	23	—	Jlków Hryz	»	—
»	65	—	Pupczyk Tymko	»	—
»	45	—	Smereczniak Wasyl	»	—
»	37	—	Tarbai Milko	»	—
»	105	—	Cymbała vel Hoysak Josef		1831
»	22	—	Pupczyk Hnat	»	—
»	71	—	Smereczniak Thomas	»	—
»	136	—	Mackowicz Isidor	»	1830
»	47	—	Wasula Eremias	»	—
»	6	Aus Szymbark	Waligórski Alois	»	1835
»	87	—	Chowaniec Theodor	»	1834
»	56	—	Potocki Simeon	»	1834
»	16	—	Juszczak Ignatz	»	—
»	116	—	Chmiel Johann	»	—
»	18	—	Starzewski Johann	»	—
»	15	—	Łabut Johann	»	—
»	135	—	Karp Franz	»	—
»	34	—	Smołkowicz Franz	»	—
»	16	—	Jurczak Ignatz	»	—
»	18	—	Brzezowski Paul	»	1833
»	174	—	Szymczyk Winzenz	»	—
»	54	—	Zawadzki Isidor	»	—
»	137	—	Trybus Jacob	»	—
»	79	—	Gmitrzak Cyryl	»	—
»	57	—	Stoiło Dawid	»	—
»	65	—	Obrzud Peter	»	1832
»	33	—	Smołkowicz Zachariasz	»	—
»	47	—	Wojton Matheus	»	—
»	80	—	Gmitrzak Paul	»	—
»	22	—	Smołkowicz Paul	»	—
»	23	—	Smołkowicz Johann	»	—
»	76	—	Tomasik Barthol	»	—
»	20	—	Wojtoń Mathias	»	—
»	136	—	Wojtoń Kasper	»	—
»	188	—	Nowakowski Johann	»	—
»	75	—	Nowak Nicolaus	»	1831
»	108	—	Cieślak Nikolaus	»	1830
»	204	—	Cetnarowski Albert	»	—
»	138	—	Morajda Kasimir	»	—
»	24	aus Wirchne	Juszczak Iwan	»	1834
»	23	—	Gbur Anastasy	»	1833
»	24	—	Zych Alexius	»	—
»	12	—	Giba Dmitro	»	1829
»	101	aus Uście ruskie	Dańkowski Nikolaus	»	1835
»	63	—	Grak Konrad	»	—
»	85	—	Gałachowski Leopold	»	—
»	132	—	Łazorko Thomas	»	1834
»	82	—	Przybycin Orchel	»	—
»	24	—	Książkiewicz Felix	»	—
»	122	—	Gbur Michael	»	1833
»	69	—	Kowalski Theodor	»	—
»	69	—	Kowalczyk Gabriel	»	—
»	33	—	Pejko Nicefor	»	—
»	85	—	Gałachowski Michael	»	1830
»	99	—	Kasprzyk Hilary	»	1829
»	77	Aus Wyssiowa	Makara Johann	»	1835
»	85	—	Ferenc Wanio	»	—
»	92	—	Hoisak Basyl	»	—
»	138	—	Górski Mathias	»	—
»	70	—	Dydycz Mathias	»	—
»	80	—	Ferenz Mathias	»	1834
»	1	—	Paliga Jacko	»	—
»	37	—	Demczko Nikolaus	»	—
»	36	—	Howaniec Basyl	»	—
»	1	—	Paliga Mathias	»	—
»	99	—	Paliga Tymotheus	»	—
»	79	—	Stupiński Wasyl	»	—
»	13	—	Demianczyk Gregor	»	1833
»	28	—	Demianczyk Dionisy	»	—
»	34	—	Demczko Stefan	»	—
»	33	—	Hołota Michael	»	—
»	30	—	Hołota Josef	»	—
»	65	—	Kuryło Johann	»	—
»	101	—	Prychodni Johann	»	—
»	120	—	Ruczyło Mathias	»	—
»	14	—	Demianczyk Johann	»	1832
»	40	—	Kuryło Andreas	»	—
»	77	—	Makara Michael	»	—
»	44	—	Ruczyło Mathias	»	—
»	19	—	Romańczyk Peter	»	1831
»	3	—	Błaszczak Jacko	»	—
»	56	—	Damczyk Peter	»	—
»	85	—	Ferenz Stefan	»	—
»	1	—	Paliga Wanio	»	—
»	80	—	Ferenz Wanio	»	—
»	92	—	Ferenz Michael	»	1830
»	52	—	Kuryło Hryz	»	—
»	111	—	Warycha Seman	»	—
»	37	—	Demczko Josafat	»	—
»	121	—	Demianczyk Dmitro	»	1829
»	138	—	Gurski Augustin	»	—
»	28	—	Hatała Akim	»	—
»	40	—	Kuryło Wanio	»	—
»	65	—	Kuryło Seman	»	—
»	1	—	Paliga Seman	»	1835
»	104	aus Zdynia	Fekuła Seman	»	—
»	11	—	Petrycz Panko	»	—
HNr.	28	aus Żydnia	Szewc Georg	Geb.-J.	1835
»	59	—	Spiak Peter	»	—
»	130	—	Urban Seman	»	—
»	43	—	Dziubina Basyl	»	1834
»	100	—	Jacewicz Seman	»	—
»	192	—	Mosal Fezko	»	—
»	54	—	Podła Danko	»	—
»	93	—	Potocki Mikita	»	—
»	112	—	Podła Wasyl	»	—
»	27	—	Urban Demian	»	—
»	108	—	Urban Anton	»	—
»	19	—	Demianicz Peter	»	1833
»	108	—	Kotuła Michael	»	—
»	88	—	Urban Stefan	»	—
»	89	—	Gazda Panko	»	1832
»	100	—	Jacewicz Johann	»	—
»	38	—	Kapitulik Łukas	»	—
»	2	—	Jedynak Andreas	»	—
»	11	—	Petrysz Alexander	»	—
»	24	—	Petrysz Prokop	»	—
»	28	—	Szewc Andreas	»	—
»	54	—	Pódła Theodor	»	—
»	123	—	Wenzilak Mathias	»	—
»	29	—	Barna Peter	»	1831
»	81	—	Kotański v. Czuchta Łukas	»	—
»	2	—	Jedynak Mikita	»	—
»	89	—	Sysiak Tymko	»	—
»	29	—	Barna Hryz	»	1829
»	83	—	Biskup Peter	»	—
»	71	—	Koszczak Panko	»	—
»	98	—	Padła Jurko	»	—
»	88	—	Urban Stefan	»	—
»	86	—	Kozec Maxim	»	—
»	8	—	Belczyk Ambrosius	»	1829
»	97	—	Laslowicz Wasyl	»	—
»	28	—	Szewc Gregor	»	—
»	82	—	Sroka Jurko	»	—
»	25	—	Czuchła Johann	»	—
»	88	aus Bystra	Cienciwa Michael	»	1835
»	89	—	Olech Marek	»	1834
»	43	—	Slama Adalbert	»	—
»	31	—	Janik Walentin	»	1833
»	55	—	Wojna Josef	»	—
»	72	—	Patrolnik Josef	»	1831
»	39	—	Osioł Kajetan	»	1830
»	24	—	Piecuch Laurenz	»	1829
»	9	aus Glinik marianpolski	Weiss Dawid	»	1830
»	85	—	Maciek Albert	»	1829
»	184	aus Gorlice	Bielewicz Johann	»	1835
»	304	—	Nowak Albert	»	—
»	253	—	Trzonek Kanty	»	—
»	344	—	Tabor Andreas	»	—
»	253	—	Wacławski Johann	»	—
»	329	—	Janas Johann	»	1834
»	289	—	Kamionka Adalbert	»	—
»	274	—	Łachowski Karl	»	—
»	65	—	Makowski Peter	»	1834
»	325	—	Madejski Teofil	»	—
»	190	—	Stuchlak Karl	»	—
»	178	—	Trzetrzonka Paul	»	—
»	133	—	Domagalski Franz	»	1833
»	50	—	Sarnowicz Johann	»	—
»	13	—	Reinhold Favel	»	1832
»	14	—	Fryd Moses	»	—
»	104	—	Stawionka recte Staroń Andr.		—
»	330	—	Burnatowicz Eduard	»	—
»	273	—	Chowaniec Ferdinand	»	—
»	274	—	Lachowski Januar	»	—
»	244	—	Madejski Johann	»	—
»	338	—	Bora Josef	»	1833
»	184	—	Bilewicz Peter	»	1831
»	346	—	Mytus Johann	»	—
»	176	—	Mikulski Johann	»	—
»	261	—	Ziołkowski v. Jantek Albert	»	—
»	30	—	Göbel Lorenz	»	1830
»	58	—	Göbel v. Löbel Chaskel	»	—
»	60	—	Bergmann Saul	»	—
»	330	—	Ziułkowski Saul	»	—
»	252	—	Rydanowski Ludwig	»	—
»	318	—	Mekruła Walentin	»	—
»	148	—	Damian Stanislaus	»	—
»	184	—	Bielewicz Teofil	»	1829
»	33	—	Mrożek Barthol	»	—
»	62	—	Makowiec Adalbert	»	—
»	179	—	Szufa Josef	»	—
»	8	—	Ortner Chaskel	»	—
»	87	—	Sperling Süsskind	»	1829
»	88	—	Wójtowicz Sylwester	»	—
»	104	—	Indig Mortko	»	—
»	230	—	Staroniewicz Marzell	»	—
»	233	—	Holuber Saul Juda	»	—
»	236	—	Engellard Naftal	»	—
»	251	—	Bödner Hune	»	—
»	357	—	Kosiba Andreas	»	—
»	375	—	Spyrka Thomas	»	—
»	186	—	Boczoń Franz	»	—
»	177	aus Kobylanka	Kosowski Michel	»	1835
»	144	—	Mossoń Jacob	»	1834
»	114	—	Massoń Martin	»	1833
»	24	—	Gąsiorek Thomas	»	—
»	22	—	Woźniak Klemens	»	1832
»	139	—	Pabisz Franz	»	—
»	111	—	Onuszczak Onufry	»	1831
»	181	aus Łużna	Piwowar Lorenz	»	1833
»	53	—	Waląg Josef	»	1831
»	181	—	Piwowar Josef	»	1829
»	16	aus Męcina mała	Tyrek Andreas	»	1835
»	9	—	Moskal Jacob	»	1834
»	93	aus Męcina wielka	Kuska Adalbert	»	1835
»	68	—	Zelen Franz	»	—
»	28	—	Zagórski Rafael	»	1834
»	53	—	Boryk Juda	»	—
»	72	—	Kret Wasyl	»	—
»	41	—	Smarz Simon	»	1833
»	78	—	Przybyło Johann	»	1832
HNr.	15	aus Męcina	Zywan Andreas	Geb.-J.	1832
»	23	—	Basista Albert	»	1831
»	88	—	Kijanka Mathias	»	—
»	27	—	Kret Jakób	»	1830
»	50	—	Radwański Kasimir	»	—
»	18	—	Kret Alexius	»	—
»	48	—	Hermann Porfir	»	1829
»	5	aus Polna und Wyskitna	Kostrzewa Adalb	»	1835
»	60	—	Kostrzewa Adalbert	»	—
»	14	—	Wojtarowicz Josef	»	1830
»	8	aus Pstrążne	Tylawski Athanasius	»	1833
»	20	—	Szopa Athanasius	»	1831
»	22	—	Stopa Markus	»	1830
»	23	—	Cucura Georg	»	—
»	3	—	Fedorczak Andreas	»	1829
»	1	Ropica polska	Molecki v. Mrozek Johan	»	1832
»	9	aus Sokoł	Spira Isaak	»	1834
»	23	—	Miłuś Mihael	»	1833
»	9	—	Spira Chill	»	1831
»	32	aus Szalowa	Małopolski Paul	»	1834
»	29	—	Kozioł Josef	»	1832
»	88	—	Kowalski Franz	»	—
»	34	aus Wapienne	Roman Johann	»	1835
»	12	—	Frynczko Johan	»	1834
»	54	—	Szopa Gregor	»	1833
»	45	—	Frynczkn Gregor	»	1832
»	28	—	Kotłko Anastasius	»	1831
»	55	—	Pyrr Seman	»	1830
»	21	—	Hołota Wasyl	»	1829
»	7	—	Szopa Nikolaus	»	1835
»	24	aus Wola Łużańska	Bartuś Adalbert	»	1834
»	55	—	Sokołowski Winzenz	»	—
»	24	—	Bartuś Josef	»	1833
»	14	—	Malinowski Albert	»	—
»	23	—	Migdor Josef	»	—
»	22	—	Rogal Aleksander	»	1831
»	39	aus Zagorzany	Pyrcioch Anton	»	1832
»	60	aus Leszczyny	Riegelhaupt Jeremias	»	1832
»	62	aus Ropica ruska	Gast Hersch	»	1829
»	23	aus Regetów wyżny	Riemer Haskel	»	1829

K. k. Bezirksamt
Gorlice am 8 März 1856.

N. 342. **Edict.** (769-2-3)

Vom k. k. Kreisgerichte in Neu-Sandec werden in Folge Einschreitens des Johann Karl Serafin 3. Nam. Lgocki und Mathilde Josephe Rosalia 3. Nam. Lgocka verehl. Wojnarowska bücherlichen Besitzers und Bezugsberechtigten des im Jasloer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 329 Pag. 202 vorkommenden Gutes Glinnik górny Behufs d r Zuweisung des mit Erlass der k. k. Grundentlastungs-Ministerial Commission in Krakau vom 21 Juni 1855 Z. 3895 für das obige Gut Glinnik górny bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 19,465 fl. $7^4/_8$ kr. CM., diejenigen denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht hiemit, aufgefordert ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 28 Mai 1856 beim k. k. Kreis-Gerichte in Neu-Sandez schriftlich cder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Uiberweisung seiner Forderung auf den obigen Entlastungs-Capitals-Vorschuss nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte, und dass diese stillschweigende Einwilligung in die Uiberweisung auf den obigen Entlastungs-Kapitals-Vorschuss auch für die noch zu ermittelnden Beträge des Entlastungs-Kapitals gelten werde; dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes
Neu-Sandez am 11 März 1856.

Kundmachung.

[N. 11827.] Dar Tabak Subverlag in Drohobycz mit welchem auch der Kleinverschleiss der Stempelmarken von 5 fl. abwärts verbunden ist, ist im Wege der Konkurenz zu verleihen.

Die schriftlichen Offerten haben bis einschliesslich dritten Mai 1856 bei der k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltung in Sambor, belegt mit dem Vadium von 200 fl. der Nachweisung der Grossjährigkeit und dem obrigkeitlichen Sittenzeugnisse einzutragen.

Die Fassung des Tabaksmaterials hat in der $4^1/_4$ Meilen entfernten Aerarialniederlage zu Sambor wie auch der Stempelmarken daselbst zu geschehen.

Der Material-Verkehr betrug im Jahre 1854 im Gelde mit dem Stempelverschleisse zusammen 41,887 fl.

Die näheren Bedingnisse und der Erträgniss-Ausweis kann bei der gedachten Bezirks-Verwaltung und der k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction
Lemberg am 6. März 1856. (765-1-3)

Konkurs-Kundmachung.

[N. 8711.] Bei dem k. k. Gefällen-Oberamte in Krakau sind definitiv zu besetzen.

a) die erste Oberamts-Kontrollerstelle mit dem Gehalte jährlicher 1000 fl. und dem Genusse einer Naturalwohnung oder in deren Ermanglung des sistemmässigen Quartirgeldes.
b) die Magazinsverwaltersstelle mit dem Jahresgehalte von 900 fl. und dem Genusse eines Natural-Quartiers oder in dessen Ermanglung des sistemmessigen Quartier-geldes; dann
c) eine Oberamtsoffizialstelle der Gehaltsklasse von 900 fl. und
d) eine solche Stelle mit 800 fl. Jahresgehalt.

Mit allen diesen Dienststellen ist die Verpflichtung zur vorschriftmässigen Leistung der Kaution im Betrage des Jahresgehaltes verbunden.

Bewerber haben ihre dokumentirte Gesuche unter glaubwürdiger Nachweisung des Alters, der Dienstzeit, der bisherigen Verwendung, der Ausbildung im Kassa- und Verrechnungswesen, und im Zollwdsen, insbesondere der mit gutem Erfolge abgelegten, mit Erlass des hohen k. k. Finanz-Ministerium vom 25. August 1853 Z. 627 I. N. C. vorgeschriebenen praktischen Prüfung aus der Waarenkunde und dem Zollverfahren oder der Befreiung von derselben der Kautionsfähigkeit, der Kenntniss der deutschen und der Landessprache oder einer andern dieser letzten verwandten Sprache, unter Angabe etwaiger Verwandschafts- oder Schwägerschaftsverhältnisse zu Beamten des Krakauer Gefällen-Oberamts im vorgeschriebenen Wege bis 20. Mai 1856 bei der k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltung in Krakau einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.
Krakau am 5. April 1856. (754-1-3)

[773-1-3.] **Edict.**

[Z. 2963.] Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte werden zu Folge Einschreitens des Johann Hupka Bezugsberechtigten der Güter Niwiska Behufs der Zuweisung des mit Erlass der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Kommission vom 20. September 1855 Z. 5848. für das im Tarnower Kreise lib. Dom. 6. pag. 289. liegende Gut Niwiska bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 20,164 fl. C. M., diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum lezten May 1856. bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro.) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittelst der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25 September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Vorausetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des § 27 des kais. Patentes vom 8ten November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Tarnow am 27. Februar 1856.

Kundmachung.

[Z. 3209.] Vom k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gegeben, dass in Folge der von dem hohen Justiz-Ministerium angenommenen Resignation der beiden Tarnower Advokaten Dr. Vinzens Ligęza und Dr. Johann Szwajkowski zum Generalsubstituten und zwar für Ersteren der Herr Landesadvokat Dr. Grabczyński mit Substituirung des Herrn Dr. Stojałowski, für Letzteren der Herr Landesadvokat Dr. Serda mit Substituirung des Herrn Dr. Rutowski bestellt werde; wobei mit Bezug auf die Kundmachung vom 10ten October 1855 Z. 375 bemerkt wird, dass diese Generalsubstitution des Dr. Serda auch auf die dem Dr. Szwejkowski anvertraute General-Substitution nach dem verstorbenen Advokaten Dr. Pietrowski ausgedehnt werde. Zugleich werden die neuernannten Herrn General-Substituten verpflichtet, die ihnen aus diesem Anlasse zu übergebenden Angelegenheiten so lange fortzuführen, bis die Partheien ausdrücklich einen anderen Vertreter bestellen, oder die diesfälligen Akten von ihnen abfordern.

Dies wird den Partheien zu ihrer allfälligen weiteren Verfügung mit dem Beisatze bekannt gegeben, dass ihre Angelegenheiten in Zukunft entweder mit den obgenannten Generalsubstituten, oder mit jenen, welcher sich mit einer besonderen Vollmacht ausweisen wird, rechtsgiltig werden verhandelt werden. — Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichts.
Tarnów am 4. März 1856. (747-3)

[N. 1874.] **Edikt.** (741-3)

Vom k. k. Landesgerichte in Krakau werden in Folge Einschreitens des Herrn Karl Freicher von Lariss bücherlichen Besitzers und Bezugsberechtigten des im Wadowicer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 58. pag. 427. n. 11. haer. vorkommenden Gutes Heccznarowice v. Hełcznarowice Behufs der Zuweisung des laut Zuschrift der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission vom 13 September 1855 Z. 5495 für obiges Gut bewilligten Urbarial-Entschädigungscapitals pr. 16,813 fl. $37^1/_8$ kr. C. M., diejenigen denen ein Hipothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 24. Maj 1856 bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro.) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capitals nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte, dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5. des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8ten November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Krakau am 27ten März 1856.

Edikt. (739--3)

[N. 1878.] Vom k. k. Landesgerichte in Krakau werden in Folge Einschreitens des Hr. Carl Freiherrn von Lariss bücherlichen Besitzers und Bezugsberechtigten des im Wadowicer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 189 pag. 340 N. 6 und 7 haer. vorkommenden Gutes Bulowice dolne rücksichtlich der $^{8}/_{10}$ Theile der II Schede dieser Güter auch Borzykowski'scher Antheil genannt Behufs der Zuweisung des laut Zuschrift der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Kommission vom 29. Oktober 1855 Z. 5454 für obiges Gut bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 4726 fl. $2^{4}/_{8}$ k. K. M., diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 24. Mai 1856 bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:
a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Kapitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Kapitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Uiberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte, dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25 September 1850 getroffenes Uibereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Kapital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8 November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Krakau am 27. März 1856.

N. 1877. Edikt. (740-3)

Vom k. k. Landesgerichte in Krakau werden in Folge Einschreitens der Herrn Carl Freiherrn v. Lariss bücherlichen Besitzers und Bezugsberechtigten des im Wadowicer Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 359. pag. 408. N. 11 haer. vorkommenden Gutes Nowa wieś Behufs der Zuweisung des laut Zuschrift der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission vom 13. September 1855. Z. 5495. für obiges Gut bewilligten Urbarial-Entschädigungscapitals pr. 14,122 fl. 40 kr. C. M., diejenigen, denen ein Hypothecarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderung und Ansprüche längstens bis zum 24 Maj 1856. bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:
a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothecarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierort wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte, und dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinender Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder in Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Krakau am 27 März 1856.

N. 3074. Edict. (774-1-3)

Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte werden zu Folge Einschreitens der Frl. Ludvika Komar geb. Frl, Lipowska Fr. Sofie Niedzielska geb. Fr. Lipowska, Frl. Angela Romanowska geb. Fr. Lipowska Fr. Christine Komar geb. Fr. Lipowska, Frl. Marie Skrzyńska geb. Frl. Lipowska Hr. Adolf Frh. Lipowski und Hr. Karl Frh. Lipowski Behufs der Zuweisung des mit Erlass der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission vom 13. August 1855. Z. 5135 für das im Bochniaer Kreise lib. 18. Dom. pag. 159. liegende Gut Sławkowice oder Staúkowice samt Zugehör Brzozowa bewilligten Urbarial-Entschädigungscapitals pr. 13,040 fl. K. M., diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum lezten May 1856. bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:
a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung sowohl an Kapital, und Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Kapitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in der obigen Frist einzubringen unterlassen würde, bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne § 5 des kais. Patentes vom 25 September 1850 getroffenes Uibereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Kapital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Tarnow am 27. Februar 1856.

Edict.

[N. 322] Vom k. k. Neu-Sandecer Kreisgerichte wird dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Josef Mąkulski und im Todesfalle dessen, dem Namen, Leben, und Wohnorte nach unbekannten Erben, so wie der dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Franziska de Chronowskie 1mo voto Stadnicka, 2do Mąkulska und im Todesfalle deren, dem Namen Leben und Wohnorte nach gleichfalls unbekannten Erben mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben Herr Peter Dzierzek Krzyniecki, wegen Löschung der auf den Gütern Poremba dolna, Sandecer Kreises haftenden Summen pr. 10,000 flp. 2,000 flp. 10,000 flp. 6,000 flp. 3,666 flp. 20 gr. und 14,000 flp. sub praes. 26. Jänner 1856 Z. 322 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagsatzung zur mündlichen Verhandlung dieses Rechtsstreites, auf den 11ten Juni 1856 um 10. Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das Kreisgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Advokaten Hr. Pawlikowski mit Substituirung des Hr. Landesadwokaten Dr Bersohn als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertretter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmässigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.— Vom k. k. Kreisgerichtes.

Neu-Sandec den 19. Februar 1856. (651--3)

Edictal-Vorladung.

[Nro. 968]. Vom k. k. Bezirksamte Krościenko, Sandecer Kreises, werden nachstehende unbefugt abwesende militärpflichtige Individuen hiemit vorgeladen, binnen 6 Wochen in ihre Heimath zurückzukehren, und der Militärverpflichtung Genüge zu leisten, widrigens dieselben als Rekrutirungsflüchtlinge würden behandelt werden.

Aus *Tylmanowa:* Jakob Sroka HNro 152, Berl Ebstein 83 und Anton Hryczek 107.

Aus *Ochotnica:* Kanty Górnik 428, Johann Adamczyk 139, Johann Szlembarski 175 u. Josef Szlaga 313.

Aus *Szlachtowa*: Alexius Morylak 78.

Aus *Jaworki:* Onufrius Sroka 98.

Aus *Tylka:* Miachael Kempa 1, Josef Oleś 5.

Aus *Łącko*: Martin Łaboda 78, Johann Perdoł 96, Anton Duda 41, Paul Florek 144.

Aus *Wolakosnowa:* Michael Duda 3.

Aus *Krościenko:* Jacob Engländer 188, Abraham Engländer 188, Johann Cepuchowicz 149, Jsaac Linker 160.

Aus *Grywałd:* Johann Tylecki 41, Michael Jama 46.

Aus *Krośnica:* Martin Knutelski 56, Berl Weitzenhofer 8, Jacob Pichniarczyk 28.

Aus *Kluszkowce:* Bartholomeus Brzegowski 51, Franz Brzegowski 52, Martin Brzegowski 53, Melchior Słowik 71, Johann Woycik 81.

Aus *Huba:* Gregor Bednarczyk 11, Johann Wilhelm Murth 1.

Aus *Maniowy*: Johann Majerczak 104, Laurenz Zagorowski 120, Galus Gorlicki 127, Thomas Maykowicz 141, Johann Piwowarski 143, Franz Czarnogórski 162, Andreas Czarnogorski 162. Moses Unterberger 181, Hyacinth Krzystoń 46, Mathias Suski 168, Simon Skrzyński 70, Peter Plewa alias Ferenz 109, Lukas Zagorowski 120, Johann Plewa 162, Valentin Czarnogórski 162, Anton Wewerka 163.

Aus *Czorsztyn:* Kiwe Grey 22, Johann Koza 1.

Aus *Sromowce niżnie*: Mathias Magiera 42, Michael Bańkosz 56, Jacob Regiec 82.

Aus *Sromowce wyżnie:* Josef Bańkosz 79, Jacob Płoszyca vulgo Polczyk 84, Josef Janczy 16.

Aus *Szczawnica niżnia:* Josef Majerczak 67.

Aus *Szczawnica wyżnia:* Johann Czabała 59, Anton Węglarz 83, Thomas Malinowski 113, Albert Stefaniak 41.

Krościenko am 22. März 1856. (666--3)

(761) Ediktal-Vorladung (1-3)

[N. 1033.] Vom k. k. Bezirksamte Skawina Wadowicer Kreises werden nachstehende militärpflichtige Individuen, die theils mit, theils ohne Bewilligung Abwesen sind, hiemit vorgeladen, bis Ende April l. J. hieramts persönlich zu erscheinen und der Militärpflicht zu entsprechen, widrigens dieselben als Rekrutirungsflüchtlinge behandelt werden würden; und zwar:

HNr.	Aus dem Orte	Name und Vorname	Geb.-J.
163	Stadt Skawina	Karl Miczek	1835
47	—	Vincenz Piianowski	1830
89	—	Viktor Swidowski	1829
84	Sidzina	Johann Bukowski	1834
91	—	Michael Wysocki	1833
31	Korabniki	Franz Marchwica	1834
6	—	Johann Jaskuła	1832
176	Radziszów	Andreas Ziarko	1835
176	—	Michael Zygadło	1832
287	Wola Radziszowska	Michael Ochojna	1835
224	—	Anton Karens	1834
133	—	Andreas Witek recte Gazel	1833
39/150	Tyniec	Thomas Siwek	1835
133	—	Peter Paciorek	—
199	—	Stanislaus Marczyk	—
81	—	Michael Wieczorkowski	1833
164	—	Andreas Florczyk	—
34	Kostrze	Peter Kostrzecki	1835
63	Skotniki	Josef Kapusta	—
155	Mogilany	Stanislaus Sychowski	1834
65	—	Franz Dzitko	1832
86	—	Stanislaus Mikołajczyk	—
120	—	Franz Krupa	1831
91	Włosan	Josef Róg	1835
28	—	Franz Górnisiewicz	1833
3	Buków	Thomas Syrek	1835
35	Gay	Thomas Pyzik	1834
32	Lusina	Johann Hojot	1:35
12	—	Stanislaus Łukasik	1834
36	Łagiewniki	Thomas Przysiężniak	1829
31	Ochodza	Franz Jadamczyk	1835
32	—	Johann Mirota	1834

Skawina dem 5 April 1856.

Cirkulare

[N. 2231.] Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte wird dem Johann Lerch mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, *es habe wider ihn Moses Schwarzköchel um Zahlungsauflage der Wechselsumme von 200 fl. sammt 6/100 Zinsen vom 30. April 1853, worüber die Zahlung dieser Wechselsumme binnen drei Tagen* bei sonstiger wechselrechtlicher Execution dem Johann Lerch aufgetragen wird.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Johann Lerch unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu seiner Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den hiesigen Advokaten Dr. Stojałowski mit Substituirung des Dr. Rutowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Wechselordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmässigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Kreisgerichte.
Tarnow den 12. März 1856. (755-1-3)

Konkurs-Ausschreibung.

[N. 10265.] An den k. k. Gimnasien zu Marburg und Zilli in Steiermarkt sind sechs Lehrerstellen definitiv zu besetzen, und zwar:
1) Am Gimnasium zu Marburg eine Lehrerstelle für klassische Philologie, dann eine Stelle für slavonische Sprache mit der Befähigung zum Unterrichte in einem anderen obligaten Unterrichtsgegenstande.
2) An dem Gimnasium zu Cilli drei Lehrerstellen für klassische Philologie, dann eine Stelle für slavonische Sprache mit subsidiarischer Verwendung für Deutsch oder Latein.

Mit diesem Dienstposten ist ein Jahresgehalt von Siebenhundert, eventuel Achthundert Gulden verbunden.

Zur Besetzung derselben wird hiemit der Concurs bis 20. Mai l. J. ausgeschrieben, und sind die an das hohe k. k. Unterrichts-Ministerium gerichteten, mit dem gesetzlichen Nachweisen über Alter, Religion, Stand, Studien, Sprachkenntnisse insbesondere über die erworbene Lehrbefähigung, subsidiarische Verwandbarkeit das bestandene Probejahr, oder die bisherige Dienstleistung, dann über das moralische und politische Wohlverhalten versehenen Gesuche innerhalb des oben festgesetzten Termines bei der k. k. Statthalterei für Steiermarkt im vorgeschriebenen Dienstwege einzubringen.

Von der k. k. Statthalterei.
Gratz am 2. April 1856. (781-1-3)

Kundmachung.

[N. 371.] Zur Besetzung der bei dem k. k. Bezirksamte in Saibusch und Jordanów erledigten Bezirksamtskanzelistenstellen mit dem Gehalte von 350 fl und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe von 400 fl. wird der Konkurs bis 10ten Mai l. J. hiermit ausgeschrieben.

Bewerber haben ihre gehörig instruirten mit der vorgeschriebenen Qualifikations-Tabelle belegten Gesuche bei dieser k. k. Kreisbehörde mittelst ihrer vorgesetzten Behörde, und wenn sie noch nicht im öffentlichen Dienste stehen, mittelst ihrer Kreisbehörde einzubringen, und sich
a) über den Geburtsort, Alter, Stand, Religion,
b) über die zurückgelegten Studien,
c) über die Kenntniss der deutschen und polnischen Sprache
d) über das moralische und politische Verhalten,
e) über die bisherige Verwendung und Dienstleistung und zwar in der Art auszuweisen, dass darin keine Periode übergangen werde.

Endlich haben sie anzugeben, ob und in welchem Grade sie mit den Beamten des Saibuscher und Jordanower k. k. Bezirksamtes verwandt oder verschwägert sind.

K. k. Kreisbehörde.
Wadowice den 4. April 1856. (777-1-3)

Kundmachung

[N. 1005.] Vom Neu-Sandecer k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, dass über Ersuchschreiben des k. k. Landesgerichtes in Wien vom 22. Februar 1856 H. 7789 zur Hereinbringung der von der, mit der ersten österreichischen Sparrkasse vereinigten allgemeinen Versorgungsanstalt wider Joseph v. Lgocki als gesetzlichen Vertretter seiner minderjährigen Tochter Mathilde Lgocka verehlichte Wojnarowska und Johann Lgocki ersiegten Forderung pr. 6885 fl. 51 kr. CMze sammt 5% seit 1. September 1848 laufenden Zinsen und den mit 25 fl. 28 kr. CMze zuerkannten Executionskosten, die vom k. k. Landesgerichte in Wien bewilligte öffentliche Feilbiethung der hiergerichts für die benannten Executen erliegenden Grundentlastungs-Obligationen, und zwar folgender auf Johann und Mathilde Lgockie lautend:

N. 2126 und 2127 à 1000 fl.
N. 1182 über . . . 500 fl.
N. 4133 „ . . . 100 fl.
N. 1269 „ . . . 50 fl. dann

auf Josef Lgocki lautend:

N. 1183 über . . . 500 fl.
N. 4134 bis 4136 à 100 300 fl.
N. 1270 über . . . 50 fl. CM.

sammt 160 Coupons bei diesem k. k. Kreisgerichte am 29ten Mai 1856 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden wird.
1) Diese Obligationen werden einzeln verkauft.
2) Zum Ausrufspreise wird der vom Herrn Advokaten Dr. Zieliński bei der Feilbiethung mit der Krakauer Zeitung „Czas“ nachzuweisende lezte Cours-Werth dieser Schuldverschreibungen angenommen und diese Obligationen nur um oder über diesen Ausrufspreis veräussert.
3) Sollten diese Obligationen in diesem Termine um, oder über den Ausrufspreis nicht verkauft werden können, so werden hierauf solche dem Wiener k. k. Landesgerichte zur Börsenmässigen Versteigerung übermittelt.
4) Der Meistbiether hat den Kaufpreis sogleich im Baaren, zu Handen der Lizitations-Kommission zu erlegen, worauf ihm nach erfolgter Bestättigung des Feilbiethungsaktes die erstandenen Obligationen mit der hiergerichtlichen Einantwortungsklausel versehen, werden übergeben werden.

Von dieser Licitationsausschreibung wird das Wiener k. k. Landesgericht behufs Verständigung der mit der ersten österreichischen Sparrkasse vereinigten allgemeinen Versorgungs-Anstallt in Kenntniss gesezt, und zugleich Mirl Edelstein in Tarnow, dann Herr Dr. Zieliński als Bevollmächtigter der benannten Versorgungsanstalt und Josef Lgocki als gesezlicher Vertretter seiner münderjährigen Tochter Mathilde Wojnarowska und Johann Lgocki verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Neu-Sandec am 1. April 1856.

Obwieszczenie.

C. k. Sąd obwodowy Nowo-Sandecki do powszechnéj podaje wiadomości, *iż na wezwanie c. k. Sądu krajowego wiedeńskiego z dnia 22go lutego* 1856 do L. 7,789 na zaspoko*jenie wierzytelności* w kwocie 6,885 złr. 51 kr. m. k. poł*ączonemu* z pierwszą austryacką kasą oszczedności powszechnemu instytutowi dobroczynności przeciw Józefowi Lgockiemu, jako prawnemu zastępcy swéj małoletniéj córki Matyldy z Lgockich Wojnarowskiéj i Janowi Lgockiemu wraz z bieżącemi od 1 września 1848— 5% procentami i kosztami exekucyjnemi w kwocie 25 złr. 28 kr. m. k. sądownie przyznanéj dozwolona przez c. k. Sąd krajowy wiedeński publiczna licytacya złożonych w tutejszym Sądzie na rzecz wspomnionych dłużników obligacyi uwolnienia gruntowego, i to opiewających na Jana i Matyldę Lgockich:

N. 2126 i 2127 à . . . 1000 złr.
N. 1182 — „ . . . 500 —
N. 4133 — „ . . . 100 —
N. 1269 — „ . . . 50 —

zaś opiewających na Józefa Lgockiego

N. 1183 à . . . . . . 500 złr.
N. 4134 aż do 4136 . . 300 —
N. 1270 à . . . . 50 — m. kon. wraz

z kuponami w tutejszym c. k. Sądzie obwodowym dnia 29go maja 1856 o godzinie 10éj z rana pod następującymi warunkami odbywać się będzie.
1) Rzeczone obligacye pojedynczo sprzedane będą.
2) Za cenę wywołania przyjętą będzie ostatnia wartość kursowa tych obligacyj, którą adwokat Zieliński przy rozpoczęciu licytacyi gazetą krakowską „Czas“ wykazać ma i obligacye te jedynie za tę cenę lub wyżéj nad takową sprzedane będą.
3) Gdyby obligacye te na tym terminie za cenę wywołania lub wyżéj tejże pozbytemi być nie mogły natedy zostaną c. k. Sądowi krajowemu wiedeńskiemu do zlicytowania giełdowego odstąpione.
4) Najwięcéj ofiarujący, cenę kupna zaraz do rąk komisyi licytacyjnéj w gotówce złoży, a po zatwierdzeniu aktu licytacyi nabyte obligacye klauzulą przyznania sądownie zaopatrzone jemu wydane zostaną.

O rozpisaniu téj licytacyi zawiadamiają się:
a) C. k. Sąd krajowy wiedeński, celem uwiadomienia połączonego z pierwszą austryacką kasą oszczędności powszechnego instytutu dobroczynności,
b) Mirl Edelstein
c) adwokat krajowy Zieliński jako pełnomocnik rzeczonego instytutu dobroczynności,
d) Józef Lgocki jako prawny zastępca małoletnéj swéj córki Matyldy Wojnarowskiéj, nareszcie
e) Jan Lgocki.

Z rady c. k. Sądu obwodowego
Nowy-Sącz dnia 1go kwietnia 1856. (767-1-3)

Concurs.

[N. 7074.] Bei dem Verwaltungsamte der Religionsfonds-Domäne Muszyna ist die neu sistemisirte Amtskontrollorsstelle mit dem Gehalte von 400 fl. nebst freier Wohnung, 8 n. ö. Klafter Deputatholz und 1 Joch Garten und 3 Joch Wiesengrund, dann der Verpflichtung zur Leistung einer Dienstcaution im Gehaltsbetrage provisorisch zu besetzen. Die Gesuche um diesen Posten sind mit den Belegen über die bisherige Dienstleistung und Verwendung, Studien, Sprachkenntnisse und Kautionsfähigkeit bis 10. Mai 1856 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Behörde in Neu-Sandec zu überreichen.

Jeder Bewerber hat übrigens anzugeben, ob und mit welchen Finanz- oder Domänen-Beamten des Krakauer Regierungsgebiethes derselbe verwandt oder verschwägert sei und in welchem Grade.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.
Krakau den 30. März 1856. (735-3)

Konkursausschreibung.

[N. 335.] Zur provisorischen Besetzung der bei dem Magistrate der Kreisstadt Tarnow in Erledigung gekommenen sistemisirten Dienstesstellen u. z.:
a) eines Sekräters mit dem Gehalte von 400 fl.
b) eines Kanzelisten mit dem Gehalte von 200 fl., und
e) eines Akzessisten mit dem Gehalte von 150 fl. wird der Concurs bis 15. Mai 1856 ausgeschrieben.

Bewerber um diese Dienstposten haben ihre gehörig instruirten Gesuche mittelst ihrer vorgesetzten Behörde, und wenn sie nicht im öffentlichen Dienste stehen, unmittelbar an den hiesigen Magistrat in dem obbestimmten Termine einzusenden, und sich über ihren Geburtsort, Alter, Stand und Religion, über die zurückgelegten Studien, Kenntniss der polnischen

und deutschen Sprache, über ihr tadelloses Betragen, ihre Fähigkeiten, bisherige Verwendung und Dienstleistung auszuweisen, und letztere so nachzuweisen, dass keine Periode übersprungen werde.

Auch haben sie anzugeben, ob und in welchem Grade sie mit den Beamten des bezeichneten Magistrats verwandt oder verschwägert sind.

Magistrat Tarnow am 6. April 1856. (745-3)

---

(768) **Kundmachung.** (1-3)

[N. 706] Vom Neu-Sandezer k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, dass über Ersuchschreiben des Lemberger k. k. Landrechtes vom 31. Jänner 1855 Zahl 43412, und vom 25. April 1855 Zahl 12495 zur Befriedigung der, in der Rechtssache der k. k. Finanz Prokurator, Namens des hohen Aerars, gegen Vinzenz Grodzicki und Vinzenz Rzuchowski wegen Zahlung von 7738 fl. $46^3/_4$ kr., mit Bescheid des Lemberger k. k. Landrechtes vom 27. Juni 1843 Z. 12357 in Betrage von 122 fl. 15 kr., mit Bescheid von 25. Dezember 1846 Z. 35818, im Betrage von 22 fl. 9 kr., mit Bescheid vom 20ten Jänner 1852 Z. 137, mit 6 fl. CM. und mit Bescheid vom 31. Jänner 1855 Z. 43412 im Betrage vom 242 fl. 37 kr. CM. zugesprochenen Exekutionskosten, die vom Lemberger k. k. Landrechte bewilligte Feilbiethung des im Sandezer Kreise gelegenen Güter Starawieś, welche gegenwärtig der Frau Sofie Grądzka, Honorathe, Leonhard, Leopold, Vinzenz und Felix Grodzickie der künftigen Nachkommenschaft der Eheleute Vinzenz und Rosalie Grodzickie, dann dem Stanislaus Werecki und seinen Kindern; Marzell, Konstantin, Michael, Marianna und Apolonia Wereckie, Thekla, endlich dem Alexander Jordan und Ludgarda Grodzicka gehören, bei diesem k. k. Kreisgerichte in zwei Terminen am 5. Juni und 10 Juli 1856 jedesmahl um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen wird abgehalten werden:

1) Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 11509 fl. 40 kr. CM. angenommen, und es werden die obgenannten Güter in diesen ersten zwei Terminen nur über, oder um diesen Schätzungswerth feilgebothen werden.

Sollte in der ersten zwei Terminen ein solcher Kaufpreis nicht angebothen werden, so wird zur Einvernehmung der Interessenten über die erleichternden Feilbiethungsbedingungen der Termin auf den 10 Juli 1856 um 3 Uhr Nachmittags anberaumt; worauf die Feilbiethung im 3ten Termine wird ausgeschrieben werden.

2) Jeder Kauflustige ist verbunden 10 perzent des Ausrufspreises in dem runden Betrage von 1150 fl. in Baaren, oder in Pfandbriefen der galiz. ständ. Kreditsanstalt sammt Coupons und Talon, nach ihrem in der letzten Krakauer Zeitung „Czas“ ausgewiesenen Kurse, oder auch in Staatsschuldverschreibungen sammt Coupons und Talon, ebenfalls nach ihrem durch die Wiener Zeitung auszuweisenden Kurse, jedoch in den leztbenannten Effekten niemals über den Nominalwerth als Angeld zu Handen der Feilbiethungskommission zu erlegen, welches Angeld, falls es im Baaren erlegt würde, dem Käufer in den Kaufspreis eingerechnet, den übrigen Mitbiethenden aber nach beendigter Feilbiethung sogleich rückgestellt werden wird.

3) Der Meistbiether ist gehalten die Hälfte des Kaufpreises, in welchen das in Baaren erlegte Angeld eingerechnet wird, binnen 30 Tagen vom Tage der Zustellung des Bescheides, mit welchem der Feilbiethungsakt zu Gericht angenommen wird gerechnet an das hiergerichtliche Depositenamt in Baaren zu erlegen, worauf ihm das in Pfandbriefen der galiz. ständ. Kreditsanstalt oder in Staatsschuldverschreibungen, erlegte Angeld wird ausgefolgt werden.

4) Sobald der Käufer die Hälfte des Kaufschillings wird erlegt haben, werden ihm auch ohne sein Begehren, jedoch auf seine Kosten die erkauften Güter in den phisischen Besitz übergeben, auch wird ihm ferner das Eigenthumsdekret bezüglich der benannten Güter mit Ausschluss der Entshädigung für aufgehobene Urbarialleistungen ausgefolgt, und derselbe auf seine Kosten als Eigenthümer dieser Güter intabulirt werden, sobald er über die restlichen bei ihm aushaftenden $^1/_2$ Theile des Kaufpreises den gehörig gestempelten Schuldschein in Tabularform anher wird vorgelegt haben, in welchen nebst den übrigen auch die Verbindlichkeit zur Verzinsung des rückständigen Kaufpreises gemäss der 5ten Feilbiethungsbedingung aufzunehmen sein wird.

5) Der Käufer ist verpflichtet vom Tage der Uibernahme der Güter in phisischen Besitz $5^0/_0$ Interessen von den $^1/_2$ des Kaufpreises an das hiergerichtliche Depositenamt in jährlichen dekursiven Raten zu erlegen.

Mit der Intabulirung des Eigenthumsrechtes werden zugleich die beim Käufer verbliebenen $^1/_2$ Theiln des Kaufpreises mit der Verbindlichkeit zur Zahlung oberwähnten Zinsen, dann die in der 8ten Bedingung ausgedrückten Verpflichtungen, und endlich auch das Recht der Relizitation für den Fall der Nichtzuhaltung welch immer der Lizitationsbedingungen, im Lastenstande dieser Güter intabulirt, hingegen alle Hypothekarlasten mit Ausnahme der Grundlasten dom. 46 pag. 251 n. on. 2. der zu Gunsten der Kenter-Kirche, auf Erhaltung der Kirchenmusik einverleibten Stiftungssumme pr. 700 flp. dom 62. pag. 431. n 13. on. zu Gunsten der Oświęcimer Pfarrkirche einverleibten Rechtes zum Bezuge der Zehends, wie auch jener Lasten, welche gemäss der 6ten Feilbiethungsbedingung und der Zahlungsordnung auf den verkauften Gütern zu verbleiben haben, ertabulirt, und auf den Kaufpreis übertragen werden.

6) Der Käufer ist gehalten, die durch den erzielten Kaufpreis gedeckten Forderungen jener Hypothekargläubiger, welche die Zahlung derselben vor dem etwa verabredeten Aufkündigungstermine nicht annehmen wollten, gemäss der zu erfolgenden Zahlungsordnung zu übernehmen, den Rest des Kaufpreises aber binnen 30 Tagen nach Zustellung der Zahlungsordnung gemäss der Verfügung derselben auszuzahlen, oder sich mit den Hypotekargläubigern, denen in der Zahlungstabelle die Forderungen zugewiesen werden auch anders zu verstehen, und sich hierüber bei diesem k. k. Gerichte gleichzeitig auszuweisen. Die Aerarialforderung zu deren Befriedigung diese Feilbiethung ausgeschrieben wird, wird demselben nicht belassen.

7) Diese Güter werden mit Ausschluss des Rechtes zum Bezuge der Entschädigung für aufgehobene Urbarialien veräussert.

Es hat somit der Käufer kein Recht auf die bewilligte Vorschüsse der Entschädigung für obbenannte Urbarialien, noch auf das Entschädigungskapital selbst, welches zur unmittelbaren Befriedigung der Gläubiger bestimmt wird, daher auch die Komportirung der, seit dem Besitzeinfürungstage des Käufers fälligen fräglichen Vorschüsse, für die gemeinschaftliche Masse der Hypothekargläubiger wird veranlasst werden.

8) Der Käufer ist gehalten, vom Tage der Uibernahme des phisischen Besitzes der verkauften Güter, die landesfürstlichen Steuer und anderen Grundlasten selbst zu tragen. Sollten aber im Falle der Verabsäumung dieser Schuldigkeit, zur Befriedigung der landesfürstlichen Steuer oder anderer vom Tage der Uibernahme der Güter in den phisischen Besitz des Käufers laufende Grundlasten, die auf Rechnung der Entschädigung für die Urbarialien fliessigen Vorschüsse gänzlich oder nur theilweise in Abzug gebracht oder kompensirt werden, so wird der Käufer für kontraktbrüchig erklärt, und die Relizitation der verkauften Güter vorgenommen werden.

9) Die Gebühren die dem h. Aerar in Folge kais. Patentes vom 9. Februar 1850 für die Erwerbung und Intabulirung des Eigenthumes zukommen, hat der Käufer aus Eigenem zu tragen.

10) Diese Güter werden in Pausch und Bogen verkauft, daher der Käufer wegen Entgang einzelner Ertragsrubriken, keinen Anspruch stellen kann.

11) Wenn der Käufer auch nur einen der obigen Feilbiethungsbedingnisse, oder der zu erfolgenden Zahlungsordnung nicht nachkommen sollte, so werden die gekauften Güter auf seine Kosten und Gefahr in einem einzigen Termine auch unter dem Schätzungswerthe gemäss §. 433. der G. O. relizitirt, und der kontraktsbrüchige Käufer für die nachtheiligen Folgen der Relizitation nicht nur mit dem erlegten Vadium sondern auch mit seinem ganzen Vermögen verantworten.

12) Uibrigens ist den Kauflustigen gestattet, den Schätzungsakt, das oekonomische Inventar, und den Landtafelauszug in der hiergerichtlichen Registratur einzusehen, oder in Abschrift zu beheben.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbiethung werden beide Partheien, dann die Hypothekargläubiger, und zwar: die bekannten zu eigenen Händen, dagegen die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Gläubiger als:

a) Benedikt Grądzki,
b) Eheleute Dominik und Franciska de Zaremby Ossowskie,
c) Barbara Ossowska,
d) die liegende Masse nach Rosalie Grodzicka,
e) die Erben nach Gertrude de Skarzewskie Grądzkie, Thekla und Franz Grądzkie,
f) die Erben nach Vinzenz Grądzki, als: Thekla Rosalia zwei Namen Grądzka und Franz Xawer Andreas z. N. Grądzki.
g) Die Erben der Viktoria Grądzka als a. Sofie de Grądzkie Traczewska und Rosalie de Grądzkie Tracewska und Rosalie de Grądzkie Grodzicka,
h) Franciska Skrzeczyńska,
i) Marzianne de Popławskie Grodzicka,
k) Die Erben des Franz Rylski, Anton Viktorie und Rosalie Rylskie,
l) Endlich alle jene Hypothekargläubiger denen aus was immer für einem Grunde dieser Bescheid nicht zeitlich zugestellt werden sollte, oder welche nach dem 26ten Oktober 1854 an die Gewähr kommen sollten, mittelst dieses Ediktes und zu Handen des ihnen unter einem zum Kurator bestellten Hr. Advokaten Dr. Pawlikowski mit Substituirung des Hr. Advokaten Dr. Zieleński, endlich auch die dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Miteigenthümerinn des Feilzubiethendendes Gutes Sophie Grodzicka verehelichte Traczewska oder im Falle deren Todes, deren unbekannte Erben mittelst dieses Ediktes und zu Handen des ihnen hiemit zum Kurator bestellten Hr. Advokaten Dr. Bersohn mit dem verständiget, dass es ihnen obliege, die ihre Rechte in dieser Exekuzionsangelegenheit betreffende Behelfe, den bestellten Kurator zeitlich mitzutheilen, oder dem Gerichte einen anderen von ihnen bestellten Vertretter anzuzeigen, widrigens sie sich selbst die Folgen ihrer Versäumung zuzuschreiben haben würden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichts

Neu-Sandez am 20. Februar 1856.

Obwieszczenie.

C. k. sąd obwodowy Nowo-Sandecki do powszechnej podaje wiadomości, iż na wezwanie c. k. Sądu szlacheckiego lwowskiego z d. 31 stycznia 1855 do l. 43,412 i z d. 25 kwietnia 1855 do l. 12,495 w celu zaspokojenia kosztów egzekucyjnych w sprawie c. k. finansowej prokuratoryi imieniem najwyższego skarbu przeciw Wincentemu Grodzickiemu i Wincentemu Rzuchowskiemu o zapłacenie kwot 7738 złr. $46^3/_4$ kr. uchwałą c. k. Sądu szlacheck. lwow. z d. 27 czerwca 1843 do l. 12,357 w ilości 122 złr. 15 kr. uchwałą z dnia 25 grudnia 1846 do l. 35818 w ilości 22 złr. 9 kr. uchwałą z dnia 20 stycznia 1852 do l. 137 w ilości 6 złr. i uchwałą z dnia 31 stycznia 1855 do l. 43,412 w ilości 242 złr. 37 kr. m. k. przyznanych od c. k. Sądu szlacheckiego lwow. dozwolona sprzedaż przymusowa dóbr Starawieś w obwodzie Sandeckim położonych, należących obecnie do p. Zofii Grądzkiej do Honoraty, Leonarda, Leopolda, Wincentego i Felixa Grodzickich, do przyszłego potomstwa małżonków Wincentego i Rozalii Grodzickich równie do Stanisława Wereckiego i jego dzieci: Marcelego, Konstantego, Michała, Maryanny i Apolonii Wereckich, do Tekli Wereckiej, nakoniec do Alexandra Jordana i Ludgurdy Grodzickiej, w tutejszym c. k. Sądzie obwodowym w dwóch terminach, dnia 5 czerwca, i dnia 10 lipca 1856 każdą razą o godzinie 10 zrana pod następującemi warunkami się odbywać będzie.

1) Za cenę wywołania stanowi się uznana sądownie wartość szacunkowa w sumie 11,509 złr 40 kr. m. k. i wyż wymienione dobra w tych pierwszych dwóch terminach tylko za większą lub tąż cenę sprzedane będą. Gdyby w pierwszych dwóch terminach takowa cena kupna ofiarowaną niebyła, natenczas do wysłuchania ieteresowanych względem ulżających warunków licytacyjnych termin na dzień 10 lipca 1856 r. o godzinie 3 po południu wyznaczonym będzie, poczém licytacya w 3cim terminie rozpisaną zostanie.

2) Każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzio 10 odsetek ceny wywołania w kwocie 1150 złr. w gotowiznie lub listach zastawnych Galicyjskiego stanowego instytutu kredytowego wraz do tychże należnemi kuponami i talonem podług kursu ówczesnego w dzienniku krakowskim *Czas* notowanego, lub też w obligacyach państwa wraz z kuponami i talonem tożsamo podług tychże przez gazetę Wiedeńską wykazać się mającego kursu, jednak w powyż wyrażonych efektach nigdy nad wartość nominalną, jako zakład do rąk komisyi licytacyjnéj złożyć, który to zakład kupicielowi jeżeliby w gotowiznie był złożonym, w cenę kupna w liczonym, innym zaś kupującym po ukończeniu licytacyi natychmiast zwróconym będzie.

3) Najwięcej ofiarujący obowiązanym będzie, połowę ceny kupna w którą zakład w gotówce złożony, wliczony będzie w przeciągu dni 30 po doręczeniu uchwały, mocą któréj akt licytacyjny do sądu przyjętym został, do tutejszego sądowego Depozytu w gotówce złożyć, poczem mu złożony w listach zastawnych galicyjskiego stanowego instytutu kredytowego lub w obligacyach państwa zaklad zwróconym będzie.

4) Skoro tylko kupiciel połowę ceny kupna złoży, oddane mu będą kupione dobra nawet bez jego żądania jednakże jego kosztem w fizyczne posiadanie i wydany mu będzie dekret własności tychże dóbr z wyłączeniem do wynagrodzenia za zniesione powinności urbaryalne i tenże na swój koszt za właściciela kupionych dóbr intabulowanym będzie, jak tylko względem resztującéj połowy ceny kupna, która przy nim pozostaje, należycie stęplowany zapis długu w formie tabularnéj w którym między innemi też obowiązek płacenia od setek za pozostającą część ceny kupna wedle 5 warunku licytacyjnego wmieszczonym być powinien, do sądu przedłoży.

5) Kupiciel obowiązany jest od polowy ceny kupna od setki po $^5/_{100}$ od dnia odebrania fizycznego posiadania rachując corocznie z dołu (decursive) do sądowego tutejszego depozytu składać.

Wraz z intabulacyą prawa własności intabulowane będą w stanie biernym tych dóbr pozostała przy kupicielu połowa ceny kupna z obowiązkiem płacenia od niej wspomnionych procentów jako też wyszczególnione w 8 warunku obowiązki i na koniec prawo relicytacyi w razie niedotrzymania któregokolwiek warunku licytacyi, wszystkie zaś ciężary hipoteczne z wyjątkiem ciężarów gruntowych dom 46 pag. 251 n. 2 on. tudzież na korzyść w Kętach i na utrzymanie muzyki kościelnéj zaintabulowanéj summy fundacyjnej pr. 700 złr. i dom. 62 pag. 431 n. 13 on. na korzyść kościoła farnego w Oświecimie zaintabulowanego prawa do pobierania dziesięciny, jako też owych ciężarów, które według 6 warunku licytacyjnego i według tabeli płatniczéj na sprzedanych dobrach pozostać mają, extabulowane i na cenę kupna przeniesione będą.

6) Kupiciel obowiązany jest: pretensye wierzycieli hypotecznych w cenę kupna wchodzące, których wypłatę wierzyciele przed zastrzeżonem może wypowiedzeniem przyjąćby nie chcieli, podług nastąpić mającéj tabeli płatni zéj na siebie przyjąć, resztę zaś c ny kupna stósownie do wyjść mającéj tabeli płatniczéj w 30 dniach po doręczeniu tejże wypłacić lub się z wierzycielami, którym w tabeli płatniczéj ich należytości asygnowane będą inaczéj ułożyć, i z tego jednoczesnie w tutejszym sądzie wywieść się. Należytość zaś skarbowa, na któréj to zaspokojenie niniejsza licytacya się rozpisuje, nie będzie mu zostawioną.

7) Dobra te sprzedane będą z wyłączeniem prawa do pobierania wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze. — Nie ma zatem kupiciel do dozwolonych zaliczek za powyższe powinności poddańcze równie jak i do samego kapitału wynadgrodzenia żadnego prawa, który to kapitał do bezpośredniego zaspokojenia wierzycieli przeznaczony jest, dla czego téż złożenie do tutejszo-sądowego depozytu wymienionych, od dnia wprowadzenia kupiciela w posiadanie wypłacalnych zaliczek na rzecz łącznéj masy wierzycieli hypotecznych w swym czasie nastąpi.

8) Kupiciel obowiązany będzie, od dnia objęcia w posiadanie fizyczne dóbr tych, podatki i inne ciężary gruntowe z własnego ponosić, gdyby zaś przez zaniedbanie obowiązku tego, wypadek się zdarzył, że na zaspokojenie podatków i innych ciężarów bieżących po wprowadzeniu kupiciela w posiadanie płynące zaliczki na rachunek wynadgrodzenia za powinności poddańcze całkowicie lub częściowo zatrzymane lub skompensowane były, natenczas kupiciel także jako ugodołomny uważany i dobra te relicytowane będą.

9) Należytości przypadające według cesarskiego patentu z dnia 9 lutego 1850 skarbowi za nabycie i intabulacyą własności tych dóbr, kupiciel z własnego ponosić winien będzie.

10) Dobra te sprzedane będą ryczałtem, nie może zatem kupiciel za ubytek pojedynczych rubryk dochodowych żadną rościć sobie pretensyę.

11) Gdyby kupiciel któremukolwiek z wyż wymionionych wkrunków lub wyjść mającéj tabeli płatniczéj zadosyć nie uczynił, natenczas dobra kupione na jego koszta i niebezpieczeństwo w jednym terminie przez publiczną licytacyę także i niżéj ceny szacunkowéj według przepisu §. 433, U. S. sprzedane będą, a ugodołomny kupiciel za wynikające szkodliwe skutki relicytacyi, nietylko złożonem wadium, ale i swym całym majątkiem odpowiadać będzie.

12) Zresztą dozwala się chęć kupienia mającym akt szacunkowy, inwentarz ekonomiczny i wyciąg tabularny w tutejszéj registraturze przejrzeć lub w odpisie podnieść.

O rozpisaniu téj li ytacyi, zawiadamiają się obie strony, tudzież wierzyciele hipoteczni, a to wiadomi do własnych rąk, niewiadomi zaś, jako to z życia i pobytu niewiadomi: Benedykt Grądzki, małżonkowie Dominik i Franciszka de Zaremby Ossowskie, Barbara Ossowska, masa po Rozalii Grodzickiéj: spadkobiercy Giertrudy de Skarżewskie Grądzkiéj: Tekla i Franciszek Grądzcy; spadkobiercy Wincentego Grądzkiego jako to: Tekla Rozalia dw. im. Grądzka i Franciszek Xawer Jędrzéj dw. imion Grądzki spadkobiercy Wiktoryi Grądzkiéj jako to: Zofia de Grądzkie Traczewska i Rozalia de Grądzkie Grodzicka, Franciszka Skrzeczyńska, Marcyanna de Popławskie Grodzicka; spadkobiercy Franciszka Rylskiego: Antoni, Wiktorya i Rozalia Rylscy; nakoniec wszyscy ci wierzyciele, którym z jakiejkolwiek bądź przyczyny niniej za uchwała nie dość wczesnie doręczoną została; niemniéj i ci, którzyby po 26ym października 1854 z swemi wierzytelnościami do tabuli weszli — tak niniejszem obwieszczeniem, jako też przez kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dr. Pawlikowskiego w zastępstwie p. adwokata krajowego Dr. Zielińskiego, im w tym celu postanowionego, nakoniec zawiadamia się o tem także z życia i miejsca pobytu niewiadoma współwłaścicielka tych na publiczną sprzedaż wystawionych dóbr Zofia Grodzicka zamężna Traczewska, lub w razie jéj śmierci jéj niewiadomi spadkobiercy, niniejszym edyktem i do rąk kuratora jéj w osobie p. adwokata Dra Bersohn ustanowionego, wszyscy z tym dodatkiem, że jest ich rzeczą wcześnie ustanowionemu kuratorowi dowody dotyczące się ich praw z téj egzekucyi wręczyć, lub téż innego przez nich obranego zastępcę sądowi oznajmić, inaczéj bowiem sami skutki zaniedbania przypisać sobie będą musieli.

Z Rady ck. sądu obwodowego.

Nowy Sącz dnia 20 lutego 1856.

Kundmachung.

[N. 320.] Vom k. k. Bezirksamte als Untersuchungsgerichte zu Chrzanów wird hiemit der Eigenthümer eines, am Ringplatze zu Podgórze vor 5 Monaten in Verlust gerathenen, und von einer im hiergerichtlichen Untersuchungshafte befindlichen Weibsperson gefundenen Geldbetrages per 136 fl. B. N. und eines Silberzwanzigers aufgefordert, sich wegen Rückerhalt dieses Geldbetrages an das gefertigte k. k. Untersuchunggericht zu wenden.

Chrzanów am 10 April 1856.

(776-1-3) Der gerichtliche Geschäftsleiter *Stieglitz*.

---

(750) **Edictal-Vorladung.** (2-3)

Vom k. k. Bezirksamte Ślemień werden nachstehende militairpflichtige Individuen, und namentlich:

HNr.	Vor- u. Zuname.	Geb.	HNr.	Vor- u. Zuname.	Geb.
	aus Ślemień:			aus Sucha:	
40	Michael Luga	1834	47	Johann Pyka	1832
41	Josef Gach	1835	47	August Pyka	——
132	Michael Łoboda	1832	105	Johann Kumorowicz	1834
178	Michael Socha	——	75	Anton Jonik	1830
191	Józef Mrzygłód	1830	206	Andreas Nikliński	1835
	aus Gilowice:		311	Thomas Lenart	1830
20	Josef Suwada	1829		aus Stryszawa:	
22	Adalbert Kuźnik	1832	66	Michael Skowron	——
101	Jacob Silberstein	1829	80	Adalbert Pilarczyk	1833
136	Michael Pasko	1830	178	Jacob Matusik	1829
	aus Pewełka:		211	Andreas Hutniczak	1830
6	Jacob Gach	1833	222	Josef Spyrka	1835
30	Lorenz Gach	1831	243	Franz Klimasara	1829
	aus Koców:		284	Josef Spyrka	1833
12	Johann Gawęda	1835	339	Johann Kolęda	1832
17	Matias Rzepka	1830	344	Adalbert Pohopień	——
52	Josef Szwed	1832	358	Peter Spyrka	1833
	aus Las:		376	Michael Kosut	1832
10	Franz Lempart	1832		aus Lachowice:	
23	Adalbert Gąska	1829	86	Blasius Pająk	1830
30	Martin Pohopień	——	96	Johann Kapała	1832
33	Adalbert Gibas	1830	118	Adalbert Chrząszcz	1833
67	Stanislaus Marczak	1832	123	Josef Kołodziejczyk	1834
	aus Kurów:		149	Martin Baca	1829
6	Melchior Szwed	1835	152	Simon Kapica	1831
6	Matias Szwed	1833	167	Martin Barzycki	1833
8	Jacob Pohopień	1831	185	Johann Kral	1831
19	Johann Pietyra	1833		aus Kuków:	
21	Stefan Rusin	1830	30	Matias Ponikiewski	1832
47	Johann Sobański	——	30	Adalbert Kachel	1831
62	Josef Ząbek	1829	75	Thomas Marczak	1829
62	Stefan Ząbek	1832	75	Simon Marczak	1832
64	Martin Pępek	1833	86	Adalbert Wątroba	1832
74	Jacob Stanik	1835	102	Johann Marczak	1829
88	Thomas Kudzia	1832	136	Simon Banas	1831
	aus Paweł:		138	Adalbert Chrząszcz	1833
26	Peter Wiewiora	1833		aus Krzeszów:	
97	Martin Wiewiora	1831	34	Johann Kołacz	1831
	aus Rychwałd:		48	Thomas Płonka	——
126	Johann Hyliński	1835	57	Michael Błasiak	1834
	aus Łękawica:		60	Johann Pająk	1831
40	Josef Trombla	1831	79	Anton Palichléb	——
54	Paul Trzop	1829	82	Michael Czarnecki	——
57	Josef Flak	1830	96	Thomas Spyrka	1834
62	Josef Sewera	1831	100	Josef Nosal	1833
	aus Okrajnik:		161	Jacob Targosz	1832
23	Josef Raczek	1829	249	Adalbert Baca	1830
23	Peter Raczek	1833	261	Blasius Kościelniak	1829
	aus Oczków:		275	Adalbert Wyrwa	1835
10	Thomas Starypan	1832	278	Adalbert Kadela	1829
	aus Kocierz ad Rychwald:		289	Jacob Bargiel	1832
22	Adalbert Pępek	1831	312	Adalbert Karwaczyk	1834
48	Thomas Walaszek	1830		aus Tarnawa:	
	aus Kocierz ad Moszczanica:		102	Adalbert Mikołajczyk	1835
20	Michael Tomiczek	1834	154	Martin Kotlarczyk	——
21	Johann Tomiczek	——			

ils illegal abwesend hiemit aufgefordert binnen 6 Wochen n ihre Heimath zurückzukehren, und der Militairpflicht zu entsprechen; ansonsten selbe als Rekrutirungsflüchtlinge angesehen, und als solche behandelt werden.

K. k. Bezirksamt Ślemień am 15. März 1856.

Antoni Kłobukowski Redaktor odpowiedzialny. w Drukarni Czasu. *Czapliński Antoni* zarządzca drukarni.